

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2013 05 08
COM(2013) 266 final

2013/0139 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo,
mokėjimo sąskaitos perkėlimo
ir galimybės naudotis būtiniausios savybės turinčiomis mokėjimo sąskaitomis**

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2013) 164 final}

{SWD(2013) 165 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1.1. Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Europos augimui ir konkurencingumui ypač svarbus tolesnis bendrosios rinkos kūrimas finansinių paslaugų srityje. Tačiau vis dar yra visiškai integruotos finansinių paslaugų vidaus rinkos veikimo kliūčių. Naujausiomis ES masto iniciatyvomis bandyta padėti išplėtoti visą bendrosios rinkos potencialą, konkrečiai – panaikinti rinkos susiskaidymą bei paslaugų judėjimo kliūtis, kartu stiprinant piliečių pasitikėjimą savo vidaus rinka ir užtikrinant, kad jos naudą pajustų vartotojai.

2011 m. balandžio mėn. Komisijos priimtame I bendrosios rinkos akte nustatyta dvylika svertų augimui skatinti ir piliečių pasitikėjimui bendrąja rinka stiprinti. Tame akte teigiama, kad mažmeninių finansinių paslaugų srityje reikėtų ypač atsižvelgti į banko mokesčių skaidrumą ir didesnę būsto paskolų vartotojų apsaugą. Komisija taip pat paskelbė apie „iniciatyvą dėl galimybės už pagrįstą kainą turėti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, kuria galėtų naudotis kiekvienas pilietis, nepriklausomai nuo jo gyvenamosios vietos Europos Sąjungoje“, kad visi piliečiai galėtų aktyviai dalyvauti bendrojoje rinkoje.

2012 m. spalio 3 d. priimtame II bendrosios rinkos akte nurodyta teisėkūros iniciatyva dėl banko sąskaitų Europos Sąjungoje kaip viena iš 12 prioritetinių priemonių, kuriomis siekiama daryti realų poveikį vietoje ir pasiekti, kad piliečiai ir įmonės užtikrintai naudotųsi bendrosios rinkos teikiamais pranašumais¹. Juo siekiama „visiems ES piliečiams suteikti galimybę atsidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, užtikrinti skaidrius ir palyginamus sąskaitų tvarkymo mokesčius bei paprastesnę banko sąskaitų perkėlimo į kitą banką tvarką“². Be to, 2013 m. Komisijos darbo programoje Komisija pranešė apie pasiūlymus dėl banko mokesčių skaidrumo bei palyginamumo ir banko sąskaitos perkėlimo³.

Ankstesnėmis iniciatyvomis mažmeninės bankininkystės srityje suteikta daugiau galimybių mokėjimo paslaugų teikėjams veikti tarpvalstybiniu mastu, be to, jos buvo labai naudingos daugeliui Europos vartotojų, ypač dėl pigesnių operacijų, greitesnių mokėjimų ir skaidresnių sąlygų bei kainų. Mokėjimo paslaugų direktyva (2007/64/EB) nustatyta tam tikrų skaidrumo įpareigojimų, susijusių su mokėjimo paslaugų teikėjų imamais mokesčiais. Ši iniciatyva padėjo gerokai sutrumpinti operacijų įvykdymo laiką ir užtikrinti didesnę vartotojams teikiamos informacijos apie mokėjimo paslaugas nuoseklumą. Naujuoju Bendros mokėjimų eurais erdvės (SEPA) reglamentu euro zonoje sukurta nuosekli saugių ir greitų mokėjimo operacijų vykdymo sistema, dėl to paprasčiau teikti mokėjimo paslaugas ir pagerėjo vartotojų judumo sąlygos.

Nors priemonės, kuriomis baigiama kurti bendroji finansinių paslaugų rinka, turėtų užtikrinti augimą ir pagerinti verslo galimybes finansinių paslaugų teikėjams, tų priemonių poveikis vartotojams taip pat itin svarbus. Šiuo metu mokesčių už mokėjimo sąskaitas skaidrumo problemos trukdo vartotojams priimti informacija pagrįstus sprendimus. Net jei įmanoma mokesčius palyginti, mokėjimo sąskaitos perkėlimo procesas dažnai būna ilgas ir sudėtingas. Todėl, kiek tai susiję su mokėjimo sąskaitomis, vartotojai vis dar yra labai inertiški. 2012 m. atlikta apklausa dėl mažmeninių finansinių paslaugų⁴ parodė, kad didelė vartotojų dalis yra

¹ http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/barnier/headlines/news/2012/10/20121003_en.htm.

² „II bendrosios rinkos aktas. Drauge už naująjį augimą“, COM(2012) 573, 2012 m. spalio 3 d., p. 16.

³ 2013 m. Komisijos darbo programos, COM(2012) 629, 2012 m. spalio 23 d., I priedas, p. 5.

⁴ „Eurobarometras“.

linkę nekeisti savo mokėjimo paslaugų teikėjo. Iš respondentų, jau turinčių finansinių produktų, per praėjusius penkerius metus naują mokėjimo sąskaitą atsidarė tik 16 %. Be to, tik 3 % respondentų pareiškė, kad yra atsidarę mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje. Vartotojus nuo mažmeninių finansinių produktų pirkimo kitoje valstybėje narėje atbaidė neaiški informacija (21 %), vartotojo turimų teisių neaiškumas (18 %) arba paties proceso painumas (15 %). Dėl vartotojų inertiškumo finansinių paslaugų teikėjams sunkiau pritraukti naujų klientų ir gali būtų mažiau patrauklu bandyti patekti į naujas rinkas, visų pirma kitose valstybėse narėse. Savo ruožtu dėl to auga kainos ir mažėja vartotojams teikiamų paslaugų kokybė.

ES priemonių, kuriomis siekiama užtikrinti patikimą ir tvirtą sistemą, kad būtų jaučiama visa finansinių paslaugų vidaus rinkos nauda, poveikis mažesnis dėl to, kad didelė ES gyventojų dalis vis dar neturi banko sąskaitos. Pasaulio banko vertinimu, apie 58 mln. ES vartotojų neturi mokėjimo sąskaitos⁵ ir maždaug 25 mln. iš jų norėtų ją atsidaryti. Be to, Komisijos organizuotos apklausos bei konsultacijos ir vartotojų skundai rodo, kad atsidarydami mokėjimo sąskaitą daug piliečių patyrė sunkumų dėl to, kad neturėjo nuolatinio adreso toje valstybėje narėje, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjas. Ši situacija turi įtakos daugeliui ES vartotojų, gyvenančių kitoje valstybėje narėje (2010 m. – 12,3 mln. žmonių). Visi šie veiksniai neigiamai veikia vartotojų galimybes atsidaryti mokėjimo sąskaitą, ypač kitoje valstybėje narėje. Kaip pažymėta neseniai priimtame dokumentų dėl socialinių investicijų rinkinyje, mokėjimo sąskaitos yra itin svarbi priemonė, padedanti žmonėms dalyvauti ekonominiame ir visuomeniniame gyvenime⁶.

Tai, kad daug vartotojų šiuo metu nedalyvauja finansinių paslaugų vidaus rinkoje, taip pat turi neigiamų pasekmių ir mokėjimo paslaugų teikėjams, ir vartotojams. Viena vertus, paslaugų teikėjai turi mažiau paskatų savo paslaugas siūlyti Sąjungoje ir eiti į naujas rinkas – taip slopinama konkurenciją ir savo ruožtu susidaro ne tokios palankios sąlygos vartotojams. Kita vertus, banko sąskaitos neturintys vartotojai negali pajusti vidaus rinkos naudos. Ekonomikoje tvirtai judama link to, kad vis daugiau operacijų vykdoma be grynųjų pinigų. Ši tendencija turi įtakos žmonėms ir vartotojams. Ji turi įtakos ir viešojo administravimo institucijoms, kurios pamatė operacijų negrynaisiais pinigais privalumus⁷. Neturėdami galimybės naudotis mokėjimo sąskaitomis, vartotojai taip pat negali visiškai naudotis vidaus rinka, nes, pvz., kyla kliūčių pirkti prekes kitoje valstybėje narėje arba internetu.

Kadangi mokėjimo sąskaitos yra tie finansinių paslaugų produktai, kuriuos vartotojai linkę kitoje valstybėje narėje pirkti dažniausiai, be galo svarbu nustatyti tinkamus minėtų problemų sprendimus. Nesiimant veiksmų gali būti rimtų pasekmių, pvz., gali kilti kliūčių visiškai veikiančios vidaus rinkos plėtrai, o tai smarkiai atsilieptų mokėjimo paslaugų teikėjams,

⁵ Pasaulio banko pranešimas.

⁶ 2013 m. vasario 20 d. Komisijos komunikatas „Socialinės investicijos į augimą ir socialinę sanglaudą“, COM(2013) 83.

⁷ Pavyzdžiui, Airijoje tik 40 % socialinių išmokų mokėjimų atliekami per mokėjimo sąskaitas, o 52 % – per paštą, žr. Airijos finansų departamento Finansinės įtraukties iniciatyvinės grupės (*Steering Group on Financial Inclusion, Irish Department of Finance*) dokumentą „Strategy for Financial Inclusion“, 2011 m. birželio mėn., p. 14, <http://www.finance.gov.ie/documents/publications/reports/2011/Fininclusreport2011.pdf>. Be to, apskaičiuota, kad „neelektroninių mokėjimo sistemų naudojimas ekonomikai kainuoja maždaug 1 mlrd. EUR kasmet“. 2007 m. Airijos mokėjimo paslaugų organizacijos (*Irish Payment Services Organisation*) narių apklausa [...], p. 18. Panašios išvados padarytos Vokietijoje: Vokietijos Bundestago parengtoje finansinės įtraukties ataskaitoje patvirtintos didelės administracinės sąnaudos, patiriamos vyriausybės agentūroms mokant neelektroninėmis priemonėmis, žr. dokumentą „Bericht der Bundesregierung zur Umsetzung der Empfehlungen des Zentralen Kreditausschusses zum Girokonto für jedermann“, *Drucksache* 17/8312, Vokietijos Bundestagas, 2011 12 27, p. 7.

vartotojams ir visai ekonomikai. Be to, finansų krizė atskleidė, kaip svarbu turėti veiksmingų priemonių dideliame vartotojų pasitikėjime finansų įstaigomis atkurti.

Turint tai omenyje ir siekiant didinti ES mokėjimo sąskaitų rinkos integraciją, šiuo pasiūlymu siekiama didinti informacijos apie mokesčius už mokėjimo sąskaitas skaidrumą ir palyginamumą, lengvinti mokėjimo sąskaitos perkėlimo sąlygas, panaikinti su mokėjimo sąskaitomis susijusią diskriminaciją dėl gyvenamosios vietos ir suteikti galimybę naudotis būtiniausiomis savybėmis turinčia mokėjimo sąskaita Europos Sąjungoje. Pasiūlymas padės užtikrinti lengvesnes patekimo į rinką sąlygas, didesnę masto ekonomiką ir dėl to didesnę konkurenciją bankų ir mokėjimo paslaugų sektoriuose tiek atskirose valstybėse narėse, tiek visoje ES. Ėmusius veiksmų, kad būtų paprasčiau palyginti mokėjimo paslaugų teikėjų siūlomas paslaugas bei mokesčius ir perkelti mokėjimo sąskaitą, savo ruožtu sumažės kainos ir pagerės paslaugos vartotojams. Šiuo pasiūlymu taip pat visiems ES vartotojams bus garantuojama galimybė naudotis bazinėmis mokėjimo paslaugomis ir bus draudžiama vartotojų, ketinančių mokėjimo sąskaitą atsidaryti užsienyje, diskriminacija dėl gyvenamosios vietos – tai bus naudinga ir mokėjimo paslaugų teikėjams, ir vartotojams.

1.2. Pasiūlymo srityje galiojančios nuostatos

Mokesčių už mokėjimo sąskaitas skaidrumas ir palyginamumas

Mokėjimo paslaugų direktyva (2007/64/EB) nustatyti tam tikri su mokėjimo paslaugų teikėjų imamais mokesčiais susijusio skaidrumo įpareigojimai, bet nenustatyta sistema, kad būtų apibrėžtas tokios informacijos pateikimo būdas, ir nėra nuostatų dėl mokesčių palyginamumo.

2010 m. Europos Komisija paprašė Europos bankininkystės sektoriaus komitetą (angl. EBIC), ES mastu atstovaujantį bankininkystės sektoriui, savireguliacijos pagrindais parengti sistemą, kuria užtikrinama daugiau skaidrumo dėl mokesčių už mokėjimo sąskaitas. 2011 m. gegužės mėn. EBIC Europos Komisijai pateikė pasiūlymą, kuris pasirodė esąs netinkamas. Konkrečiai, šiuo savireguliacijos bandymu per pagrįstą laiką terminija nesuderinta.

Mokėjimo sąskaitos perkėlimas

2008 m. EBIC priėmė Bendrus banko sąskaitos perkėlimo principus, kuriais apibrėžiamas procesas, kaip lengviau perkelti mokėjimo sąskaitą toje pačioje valstybėje narėje. Bendrų principų įgyvendinimas turėjo būti baigtas iki 2009 m. pabaigos. Tačiau nuo 2012 m. šių gairių vykdymas užtikrinamas nepakankamai.

Konkrečiai, ne visi mokėjimo paslaugų teikėjai laikėsi EBIC nustatytų principų, o jų taikymas dažnai fragmentiškas ir nevienodas. Dėl to bandantiems sąskaitą perkelti vartotojams kyla įvairių sunkumų. Daugelis vartotojų patyrė problemų dėl neteisingo jų mokėjimo nurodymų adresavimo, dėl to kartais net gali būti skiriamos baudos. Sąskaitos perkėlimo trukmė tam tikrose šalyse gerokai ilgesnė negu 15 dienų, kaip nustatyta Bendruose principuose. Be to, vartotojai dažnai negauna aiškios informacijos dėl sąskaitos perkėlimo galimybės ir pagrindinių savybių.

Galimybė naudotis būtiniausiomis savybėmis turinčia mokėjimo sąskaita

2011 m. liepos 18 d. Komisija paskelbė Rekomendaciją dėl galimybės naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita⁸. Rekomendacija valstybės narės ragintos įgyvendinti priemones, būtinas užtikrinti, kad per 6 mėnesius nuo jos paskelbimo vartotojams būtų siūlomos būtiniausios savybės turinčios mokėjimo sąskaitos. Atsižvelgdamos į šią rekomendaciją 2012 m. rugpjūčio 22 d. Komisijos tarnybos paskelbė ataskaitą „Su galimybe naudotis bazinėmis mokėjimo

⁸ 2011/442/ES: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32011H0442:LT:NOT>.

sąskaitomis susijusios nacionalinės priemonės ir praktika⁹, kad įvertintų, koku mastu valstybės narės laikosi rekomendacijos, ir padarė išvadą, kad pagrindinių jos principų laikosi tik kelios valstybės narės.

Konkrečiai, iki šiol vienuolikoje valstybių narių nėra galiojančių priemonių dėl teisės atsidaryti sąskaitą, tokios sąskaitos savybių ir susijusių mokesčių. Atrodo, kad tik kelios valstybės narės beveik laikosi rekomendacijos principų. Likusiose valstybėse narėse įdiegtos arba greitai bus įdiegtos kai kurios taisyklės ar sistemos, nors standartai ir įgyvendinimo laipsnis labai skiriasi. Kai kuriose šalyse įdiegtos priemonės neprilygsta teisėkūros iniciatyvoms, bet tėra savireguliacijos veiksmai, kurie turi poveikį tik tiems bankams, kurie savanoriškai nusprendė laikytis aptariamų principų. Taigi jų veiksmingumas ribotas, o taikymas nenuoseklus. Kitose valstybėse narėse galioja tik bendro pobūdžio nuostatos dėl galimybės naudotis sąskaita, o struktūrinių šios srities priemonių vis dar nėra.

1.3. Derėjimas su kitomis Europos Sąjungos politikos sritimis ir tikslais

Šis pasiūlymas dera su Sąjungos politikos sritimis ir tikslais. Numatomos priemonės padės kurti vidaus rinką ir sudarys sąlygas visiems vartotojams visose valstybėse narėse naudotis visais jos privalumais. Kadangi pasiūlymu didinama mokėjimo paslaugų teikėjų konkurencija ir lengvinamos sąlygos vartotojams dalyvauti bendrojoje rinkoje, dėl to taip pat išaugs operacijų mastas Sąjungoje ir bus prisidėta prie platesnių ekonomikos augimo užtikrinimo tikslų.

Šis pasiūlymas papildo priemones, kurias Komisija priėmė su Mokėjimo paslaugų direktyva. Mokėjimo paslaugų direktyva nustatytos suderintos mokesčių skaidrumo taisyklės siekiant sumažinti mokėjimo sistemų sąnaudas mokėjimo paslaugų teikėjams. Kita vertus, šiuo pasiūlymu tiesiogiai suderinama mokesčių terminija bei pateikimas ir nustatomi informacijos priemonių kokybės standartai, kad būtų lengviau palyginti mokėjimo sąskaitas. Be to, juo nustatoma veiksmingo mokėjimo sąskaitos perkėlimo tvarka, taip pat garantuojama galimybė naudotis bazinėmis mokėjimo paslaugomis.

Šis pasiūlymas dera su Sąjungos politika kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu srityje. Prieš atidarant sąskaitą vartotojams vis tiek reikės laikytis reikalavimų dėl tapatybės, kaip reikalaujama Trečiąja pinigų plovimo prevencijos direktyva¹⁰. Tačiau nebebus įmanoma atsisakyti atidaryti mokėjimo sąskaitą remiantis pinigų plovimo prevencijos motyvais, pagrįstais vien tuo, kad vartotojas nėra valstybės narės, kurioje nori atsidaryti sąskaitą, rezidentas.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMŲ REZULTATAI

2.1. Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Konsultacijų metodai, pagrindiniai tiksliniai sektoriai ir bendras respondentų apibūdinimas

2012 m. kovo 20 d. Komisijos tarnybos pradėjo viešas konsultacijas. Konsultacijų tikslas buvo surinkti suinteresuotųjų šalių nuomos dėl mokesčių už mokėjimo sąskaitas skaidrumo, mokėjimo sąskaitos perkėlimo ir galimybės naudotis bazinėmis mokėjimo sąskaitomis, siekiant įvertinti, ar reikia Europos Sąjungos masto veiksmų, ir nustatyti, kokių priemonių

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/financeservices-retail/docs/inclusion/swd_2012_249_en.pdf

¹⁰ Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui, 2005 10 26.

prireikus reikėtų imtis. Europos Komisija gavo 124 suinteresuotųjų šalių atsakymus iš 19 valstybių narių ir vienos EEE narės, taip pat ES ir tarptautinių atstovaujamųjų organizacijų.

Atsakymų santrauka ir kaip į juos atsižvelgta

Kiek tai susiję su mokesčių už mokėjimo sąskaitas skaidrumu, dauguma visų kategorijų suinteresuotųjų šalių pranešė, kad mažmeninės bankininkystės sektoriuje pasitaiko problemų, susijusių su tokių mokesčių pateikimu ir palyginamumu. Vartotojai vienbalsiai pritarė ES masto veiksams, kuriais būtų siekiama užtikrinti vienodas veiklos sąlygas šiose srityse. Tačiau valstybių narių ir sektoriaus atstovų nuomonės išsiskyrė dėl galimų šių problemų sprendimo būdų. Kai kurios valstybės narės pritaria ES veiksams arba laiko juos viena iš galimybių, o kitų nuomone, iš pradžių reikėtų imtis papildomų nacionalinių priemonių. Suinteresuotųjų šalių iš finansinių paslaugų sektoriaus dauguma nemanė, kad reikia ES lygmens teisės aktų, ir išsakė nuomonę, kad jei būtų imtasi ES veiksmų, jie turėtų būti lankstūs ir jais reikėtų atsižvelgti į taikomas nacionalines priemones.

Sąskaitos perkėlimo klausimu vartotojai ir pilietinės visuomenės atstovai teigė, kad bankai ne visuomet siūlo sąskaitos perkėlimo paslaugas arba, net jei tokias paslaugas ir siūlo, ne visiškai laikosi Bendrų principų nuostatų. Kita vertus, finansinių paslaugų sektorius laikėsi nuomonės, kad daugelis paslaugų teikėjų siūlo sąskaitos perkėlimo paslaugą vadovaudamiesi Bendrais principais. Valdžios institucijų nuomonės dažniausiai buvo tarp šių dviejų kraštutinumų. Nuomonės dėl to, ar reikėtų Bendrus principus padaryti privalomus, išsiskyrė. Keleto valstybių narių ir finansinių paslaugų sektoriaus atstovų manymu, Bendri principai turėtų likti savanoriški. Respondentai iš kitų valstybių narių buvo labiau linkę pritarti, kad Bendri principai taptų privalomi, nes taip būtų garantuojamas veiksmingesnis nuostatų vykdymo užtikrinimas. Vartotojai ir pilietinės visuomenės atstovai buvo tvirtai įsitikinę, kad Bendrus principus reikėtų padaryti privalomus. Suinteresuotųjų šalių nuomonės taip pat išsiskyrė dėl to, ar būsima iniciatyva turėtų apimti tarpvalstybinį sąskaitos perkėlimą. Tarpvalstybinį sąskaitos perkėlimą dauguma vartotojų vertino palankiai, o dauguma sektoriaus respondentų šiai galimai priemonei nepritarė. Iš valstybėms narėms atstovaujančių respondentų keletas nepritarė tarpvalstybiniam aspektui, bet kiti laikėsi nuomonės, kad ši galima priemonė būtų naudinga kuriant bendrąją rinką.

Konsultacijų rezultatai dėl galimybės naudotis sąskaita nevienareikšmiai. Viena vertus, finansinių paslaugų sektorius ir kai kurios valstybės narės teigė, kad vartotojams nekyla didelių kliūčių atsidaryti bazinę sąskaitą, nes finansinių paslaugų sektorius arba laikosi atitinkamos nacionalinės nuostatos, arba ES rekomendacijos. Todėl jie padarė išvadą, kad šioje srityje imtis veiksmų nereikėtų. Finansinių paslaugų sektorius dar pabrėžė, kad jei būtų imtasi priemonių, jos turėtų būti nacionalinės, kad būtų atsižvelgta į skirtingas teises ir reglamentavimo sistemas visoje ES. Kita vertus, vartotojai, pilietinės visuomenės atstovai ir kai kurios kitos valstybės narės laikėsi nuomonės, kad dabartinė situacija netinkama ir kad kyla didelių sunkumų norint naudotis bazine sąskaita. Todėl jie labai palaiko iniciatyvą, kuria būtų užtikrinta galimybė naudotis bazine sąskaita. Dėl to jie pasisakė už ES lygmens teisėkūros priemones, užtikrinant tam tikrą lankstumą nacionalinių aplinkybių atžvilgiu.

Per visą procesą Komisijos tarnybos taip pat rengė susitikimus su valstybių narių, mokėjimo paslaugų teikėjų, sektoriaus ir vartotojų atstovais.

2.2. Poveikio vertinimas

Laikydamosi geresnio reglamentavimo politikos, Komisija parengė galimų politikos priemonių poveikio vertinimą. Galimos politikos priemonės buvo susijusios su naujųjų nuostatų taikymo sritimi, standartizacijos lygiu, priemonių dėl mokesčių skaidrumo ir palyginamumo nustatymu ir veikimu, mokėjimo sąskaitos perkėlimu, geresnėmis

galimybėmis naudotis bazinėmis mokėjimo paslaugomis ir veiksmingo jų taikymo vartotojams užtikrinimo būdais.

Poveikio vertinimas pagristas keletu tyrimų ir apklausų. Tai yra: „Eurobarometro“ apklausa; tyrimas „Quantification of economic impacts of EU action to improve fee transparency, comparability and mobility in the internal market for bank personal current accounts“ („ES veiksmų, skirtų mokesčių už asmenines einamąsias banko sąskaitas skaidrumui, palyginamumui ir klientų judumui vidaus rinkoje gerinti, ekonominio poveikio kiekybinis įvertinimas“); tyrimas „Bank fees transparency and comparability and bank mobility“ („Banko mokesčių skaidrumas bei palyginamumas ir bankų klientų judumas“); apklausa dėl vartotojų sąskaitos perkėlimo patirties, lyginant su Bendrais banko sąskaitos perkėlimo principais.

Poveikio vertinime nustatyta įvairių problemų dėl mokesčių už mokėjimo sąskaitas skaidrumo ir palyginamumo. Vartotojams teikiama informacija apie mokesčius yra per daug sudėtinga. Pasirinkti tinkamą produktą dar sudėtingiau ir dėl kainų nustatymo modelių įvairovės. Dėl to susidaro informacijos asimetrija ir vartotojui sunkiau suprasti mokesčių paskirtį – taip ribojamos vartotojo pasirinkimo galimybės ir galiausiai konkurencija. Be to, pastebėta, kad mokėjimo sąskaitų kainos labai skiriasi, taigi kyla klausimas, kokio laipsnio kainų konkurencija yra rinkoje. Kainų skirtumai taip pat stiprina nuomonę, kad mokėjimo sąskaitų kainos nustatomos nesąžiningai, dėl to mažėja vartotojų pasitikėjimas sektoriumi.

Remdamasi šiomis išvadomis ir išanalizavusi įmanomas priemones, Komisija padarė išvadą, kad rekomenduojamos politikos priemonės turėtų būti mokesčių, imamų už siūlomas paslaugas, susijusias su mokėjimo sąskaitomis, standartinio sąrašo įvedimas; priemonės, skirtos užtikrinti svetainių, kuriose galima palyginti mokesčius už siūlomas paslaugas, susijusias su mokėjimo sąskaitomis, nepriklausomumui valstybių narių lygmeniu ir įgalioti sukurti tokias svetaines, jei jų dar nėra; ir reikalavimas, kad mokėjimo paslaugų teikėjai bent kartą per metus pateiktų *ex post* informaciją apie mokesčius, vartotojų sumokėtus už savo mokėjimo sąskaitas.

Poveikio vertinimas taip pat parodė, kad mokėjimo sąskaitų judumas Europos Sąjungoje vis dar nedidelis. Tai iš dalies priklauso nuo to, kad informacija apie sąskaitos perkėlimo procesą yra nepakankama ir dažnai nenuosekli ir kad trūksta mokėjimo paslaugų teikėjų darbuotojų pagalbos. Klientai dažnai mano, kad sąskaitos perkėlimas brangus arba užima daug laiko; be to, dažnai neaišku, kiek laiko šis procesas truks ir kas bus su tiesioginio debeto (kredito) operacijomis pereinamuoju laikotarpiu (t. y. tuo metu, kai nauja sąskaita atidaryta, bet į ją perkelti ne visi periodiniai mokėjimai). Galiausiai dažnai nesilaikoma Bendruose principuose nustatytų terminų.

Poveikio vertinimas taip pat atskleidė, kad nėra bendros sistemos, kuri padėtų perkelti sąskaitą į kitą valstybę narę arba palyginti mokesčius už mokėjimo sąskaitas. Nors galima paklausa didelė, vartotojus gali atbaidyti praktinis proceso sudėtingumas. Jei visiškai veikiančioje vidaus rinkoje būtų galima palyginti informaciją apie mokėjimo sąskaitų kainas visoje ES, išaugtų vartotojų pasirinkimo galimybės ir būtų lengviau sąskaitą perkelti savo šalyje ir į kitą valstybę narę.

Turėdama omenyje minėtas problemas ir nuodugniai įvertinusi įmanomas priemones, Komisija padarė išvadą, kad siekiant pagerinti sąskaitos perkėlimo proceso veikimą būtina imtis priemonių, kad Bendrų sąskaitos perkėlimo principų nuostatos taptų teisiškai privalomos. Be to, tokiomis priemonėmis turėtų būti išplėsta Bendrų principų taikymo sritis juos imant taikyti tarpvalstybiniam sąskaitos perkėlimui. Tai padės vartotojams gauti aiškią ir suprantamą informaciją iš mokėjimo paslaugų teikėjų ir dėl to nustatyti, kokia mokėjimo

sąskaita geriausiai atitiktų jų poreikius. Be to, jei vartotojai remdamiesi tokia informacija nusprendžia sąskaitą perkelti į kitą banką, jie galės pasinaudoti sąskaitos perkėlimo paslauga.

Kiek tai susiję su galimybe naudotis sąskaita, poveikio vertinime padaryta išvada, kad teisę naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita kiekvienam ES vartotojui būtina užtikrinti privalomais Europos teisės aktais. 58 mln. ES vartotojų neturi mokėjimo sąskaitos. Kaip pagrindinės to priežastys nustatyta keletas veiksnių, įskaitant tai, kad visoje ES nėra nuoseklios reglamentavimo sistemos, kad atsisakoma sąskaitą atidaryti dėl pilietybės arba rezidento statuso neturėjimo, kad turėti sąskaitą brangiai kainuoja, kad vartotojams trūksta finansinio švietimo bei informacijos ir kad nelabai pasitikima finansų sistema.

Poveikio vertinime nagrinėtos įvairios galimos politikos priemonės ir jų variantai¹¹. Jame padaryta išvada, kad tinkamiausia politikos priemonė nurodytai problemai spręsti – valstybėms narėms nustatyti teisinį įpareigojimą užtikrinti, kad teisę naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita turėtų kiekvienas vartotojas. Bazinių mokėjimo sąskaitų savybes reikėtų išplėsti ir prie rekomendacijoje nustatytų savybių pridėti internetinę bankininkystę ir pirkimą internetu. Nustačius naujas priemones pagerės galimybė naudotis bazinėmis mokėjimo paslaugomis, jų prieinamumas ir kaina. Tikimasi, kad dėl to savo ruožtu labai sumažės žala vartotojams, išaugs finansinė bei socialinė įtrauktis ir vartotojų pasitikėjimas, bus skatinamas tarpvalstybinis judumas ir kuo aktyvesnis ir visapusiškesnis vartotojų dalyvavimas vidaus rinkoje.

2012 m. liepos 27 d. poveikio vertinimas pirmą kartą pateiktas svarstyti Poveikio vertinimo valdybai. Valdyba paprašė poveikio vertinimą papildyti informacija apie problemos apibrėžtį ir subsidiarumo aspektus, taip pat kritiškai apžvelgti pateiktą galimų priemonių, įskaitant privalomas priemones, proporcingumą ir ES pridėtinę vertę. Valdyba taip pat paprašė geriau pateikti galimas priemones bei numatomą jų poveikį ir visoje ataskaitoje nuosekliau nurodyti skirtingų suinteresuotųjų šalių grupių nuomones. Pakoreguotas poveikio vertinimas Valdybai pateiktas 2012 m. spalio 29 d. Lapkričio 28 d. Valdyba pranešė, kad negali pateikti teigiamos nuomonės, ir pasiūlė papildomų pakeitimų daugiausia tarpvalstybinio sąskaitos perkėlimo klausimu. Atsižvelgdamos į tai Komisijos tarnybos papildomai pakoregavo tekstą, įskaitant šiuos pakeitimus: sustiprino probleminių sričių tarpusavio ryšius, išaiškino tarpvalstybinį problemos aspektą, pateikė išsamesnės informacijos apie suinteresuotųjų šalių nuomones ir papildomų įžvalgų tarpvalstybinio sąskaitos perkėlimo klausimu.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3.1. Teisinis pagrindas

Pasiūlymas grindžiamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsniu. Kaip paaiškinta pirmiau, nustatant ES lygmens sistemą pasiūlyme nurodytose srityse siekiama pašalinti likusias mokėjimo paslaugų laisvo judėjimo ir apskritai laisvo prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimo, kuriam užtikrinti itin svarbu turėti visiškai integruotą ir išplėtotą mokėjimo paslaugų bendrąją rinką, kliūtis. Pasiūlymu taip pat užkertamas kelias tolesniam bendrosios rinkos susiskaidymui, kuris galimas, jei valstybės narės šioje srityje imtųsi skirtingų ir nenuoseklių reglamentavimo veiksmų.

¹¹ Komisijos tarnybų darbinis dokumentas (poveikio vertinimo 7 dalis, 56 psl.).

3.2. Subsidiarumo principas

Pagal subsidiarumo principą ES veiksmų galima imtis tik tuomet, jei numatytų tikslų valstybės narės vienos negali pasiekti. ES veiksmų reikia imtis siekiant gerinti tinkamą vidaus rinkos veikimą ir išvengti konkurencijos iškraipymo mažmeninės bankininkystės srityje.

Kai reglamentavimo sistemos skiriasi arba jų nėra, kyla kliūčių patekti į kitų valstybių narių rinkas. Įgyvendinant ES iniciatyvą bus geriau atsižvelgiama į veiksnius, dėl kurių užkertamas kelias vykdyti veiklą arba didėja veiklos vykdymo kitoje valstybėje narėje sąnaudos, palyginti su vietos paslaugų teikėjų patiriamomis sąnaudomis. Kredito įstaigos, norinčios veiklą vykdyti tarpvalstybiniu mastu, ne tik turi laikytis skirtingų reikalavimų, bet ir negali iki galo pasinaudoti masto ekonomija plėtodamos procesus ir vykdydamos operacijas tokiose srityse kaip netiesioginis aptarnavimas.

Apskritai dėl mažo klientų judumo ir konkrečiai dėl neveiksmingų sąskaitos perkėlimo mechanizmų atsiranda kliūčių naujiems rinkos dalyviams įgyti naujų klientų. Tikėtina, kad dėl valstybių narių neveikimo arba atskirų valstybių narių veiksmų taisyklės išsiskirs, dėl to sumažės rinkų konkurencingumas ir bus užtikrinama nevienoda vartotojų apsauga Europos Sąjungoje. Tačiau ES lygmeniu nustačius bendrus mažmeninės bankininkystės sektoriaus veikimo kriterijus, vartotojams bus teikiama informacija, būtina norint priimti informacija pagrįstus sprendimus. Tai savo ruožtu padės stiprinti konkurenciją ir veiksmingiau paskirstyti išteklius ES mažmeninėje finansų rinkoje – tai bus naudinga įmonėms ir vartotojams.

Be to, ES mastu užtikrinus vienodas veiklos sąlygas, vartotojai galės naudotis elektronine prekyba ir skaitmenine rinka, o kartu gauti patrauklesnių produktų ir paslaugų kitose valstybėse narėse. Kiek tai susiję su banko mokesčių skaidrumu ir sąskaitos perkėlimu, savireguliacijos iniciatyvos buvo išbandytos, bet pasirodė esančios netinkamos ir neveiksmingos. Galiausiai, kalbant konkrečiai apie galimybę naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis, 2011 m. Rekomendacija dėl galimybės naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita įgyvendinta nepakankamai. Todėl tą galimybę reglamentuojančios taisyklės visoje ES tebėra nevienodos ir mažai tikėtina, kad artimiausiu metu padėtis pasikeis, ypač turint omenyje pasaulinius finansų neramumus ir nacionalinių rinkų apsaugą.

3.3. Proporcingumo principas

ES lygmens veiksmai apsiriboja veiksmiais, kurie būtini nustatytiems tikslams pasiekti. Šio rinkinio elementai papildo vieni kitus, jais pasiekiami tinkama pusiausvyra tarp visiškai veikiančios mažmeninių finansinių paslaugų vidaus rinkos užtikrinimo veiksmingumo ir aukšto lygio vartotojų apsaugos, taip pat tinkamai atsižvelgiama į rezultatyvumą.

Kiek tai susiję su mokesčių už mokėjimo sąskaitas skaidrumu ir palyginamumu, pasiūlyme laikomasi lankstaus požiūrio, pvz., įpareigojant standartizuoti terminiją nacionaliniu lygmeniu ir ją standartizuojant ES lygmeniu tik tuomet, kai tai įmanoma. Kiek tai susiję su sąskaitos perkėlimu, laikas mokėjimo sąskaitai perkelti į kitą valstybę narę pailginamas dvigubai (ši nuostata bus peržiūrėta po 5 metų). Kalbant apie galimybę naudotis mokėjimo sąskaita, nors šia iniciatyva nustatoma teisė į būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą, valstybėms narėms paliekama nemažai lankstumo spręsti, kaip tai įgyvendinti.

Kalbant apie diskriminaciją dėl gyvenamosios vietos, į pasiūlymą yra įtraukta bendroji nuostata, pagrįsta požiūriu, kurio laikytasi nefinansinėms paslaugoms skirtos Direktyvos 2006/123/EB 20 straipsnyje. Konkretusis įpareigojimas nustatytas tik būtiniausias savybes turinčioms mokėjimo sąskaitoms.

Vienodos veiklos sąlygos visoje ES bus užtikrintos tik privalomu teisės aktu, taip kuo labiau sumažinant sąnaudas ir kuo labiau padidinant masto ekonomiją paslaugų teikėjams,

norintiems veiklą vykdyti tarpvalstybiniu mastu. Nors, priimant privalomą teisės aktą, suinteresuotosioms šalims susidaro jo įgyvendinimo našta laiko ir pinigų atžvilgiu, ši našta bus panaši į tą, kuri tenka tinkamai taikant rekomendaciją arba savireguliacijos iniciatyvą.

3.4. Pasirinkta priemonė

Siūloma priemonė – direktyva.

Bandymai spręsti mokesčių už mokėjimo sąskaitas palyginamumo ir sąskaitos perkėlimo problemas savireguliacijos priemonėmis iš esmės buvo nesėkmingi. Dauguma faktų rodo, kad Bendri banko sąskaitos perkėlimo principai valstybėse narėse įgyvendinti netinkamai. Tai labai galėjo priklausyti nuo to, kad įgyvendinant savireguliacijos metodą nėra stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo priemonių. Pastangos, kad kartu su sektoriaus atstovais būtų parengta savireguliacijos iniciatyva mokesčių už mokėjimo sąskaitas palyginamumui gerinti, taip pat nedavė sėkmingų rezultatų. Todėl savireguliacija nebūtų veiksmingas sprendimas.

Komisijos rekomendacijos dėl galimybės naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita taip pat iš esmės nesilaikyta. Tik trys valstybės narės iš esmės jos laikėsi, o daugiau kaip pusė valstybių narių neturėjo jokios sistemos teisei į sąskaitą skatinti. Kaip ir mokesčių palyginamumo bei skaidrumo ir sąskaitos perkėlimo atveju, neprivaloma priemonė pasirodė esanti neveiksminga.

Veiksmingiausias ir rezultatyviausias būdas nurodytiems tikslams pasiekti – įvesti privalomą priemonę. Tik privaloma teisėkūros priemonė galima užtikrinti, kad galimos politikos priemonės būtų įgyvendintos visose 27 valstybėse narėse ir kad būtų užtikrintas taisyklių laikymasis. Direktyva sudaro sąlygas atsižvelgti į nacionalinę mokėjimo sąskaitų rinkos specifiką. Tai padėtų užtikrinti vienodas veiklos sąlygas tiek vartotojams, tiek įmonėms visoje ES.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis pasiūlymas neturi poveikio ES ar ES agentūrų biudžetui.

5. NEPRIVALOMI DUOMENYS

5.1. Nuostata dėl peržiūros, keitimo, laikinojo galiojimo

Į pasiūlymą įtraukta nuostata dėl peržiūros.

5.2. Europos ekonominė erdvė

Siūlomas aktas susijęs su vidaus rinka, todėl turėtų būti taikomas Europos ekonominei erdvei.

5.3. Išsamus pasiūlymo paaiškinimas

Šia trumpa santrauka apžvelgiant esmines direktyvos nuostatas siekiama palengvinti sprendimo priėmimo procedūrą.

1 straipsnyje (Dalykas ir taikymo sritis) apibrėžiama direktyvos taikymo sritis.

2 straipsnyje (Terminų apibrėžtys) pateikiamos direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys.

3 straipsniu (Reprezentatyviausių mokėjimo paslaugų, už kurias nacionaliniu lygmeniu imamas mokestis, sąrašas ir standartizuota terminija) reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų reprezentatyviausių mokėjimo paslaugų, už kurias nacionaliniu lygmeniu imamas mokestis, sąrašą ir su tomis paslaugomis susijusią standartizuotą terminiją.

4 straipsniu (Informacijos apie mokesčius dokumentas ir glosarijus) reikalaujama, kad valstybės narės įpareigotų mokėjimo paslaugų teikėjus vartotojams pateikti reprezentatyviausių mokėjimo paslaugų, už kurias nacionaliniu lygmeniu imamas mokestis, sąrašą pagal 3 straipsnį ir nurodyti atitinkamus mokesčius. Šią informaciją reikėtų pateikti

standartizuotu formatu. Pagal šią nuostatą taip pat reikalaujama, kad valstybės narės įpareigotų mokėjimo paslaugų teikėjus pateikti bent sąraše nurodytų paslaugų glosarijų.

5 straipsniu (Mokesčių ataskaita) reikalaujama, kad valstybės narės įpareigotų mokėjimo paslaugų teikėjus vartotojams bent kartą per metus pateikti informaciją apie visus sumokėtus mokesčius. Šią informaciją reikėtų pateikti standartizuotu formatu.

6 straipsniu (Sutartinė ir komercinė informacija) reikalaujama, kad mokėjimo paslaugų teikėjai sutartinėje ir komercinėje informacijoje, kai tinka, vartotų standartizuotą terminiją pagal 3 straipsnį.

7 straipsnyje (Lyginamosios svetainės) valstybėms narėms nustatytas įpareigojimas užtikrinti, kad vartotojai galėtų naudotis bent viena svetaine, kurioje galima palyginti mokesčius už mokėjimo sąskaitas. Valstybės narės turi nustatyti privačių operatorių akreditavimo sistemą.

8 straipsniu (Sąskaitų paketai) reikalaujama, kad valstybės narės įpareigotų mokėjimo paslaugų teikėjus, mokėjimo sąskaitą siūlant vienu paketu su kita finansine paslauga ar produktu, vartotojui pateikti būtiną informaciją apie atskiras paketo dalis.

9 straipsniu (Sąskaitos perkėlimo paslaugos teikimas) reikalaujama, kad valstybės narės mokėjimo paslaugų teikėjams nustatytų bendrąjį įpareigojimą teikti sąskaitos perkėlimo paslaugą visiems vartotojams, turintiems sąskaitą Sąjungoje esančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje.

10 straipsniu (Sąskaitos perkėlimo paslauga) nustatyti konkretūs gaunančiojo ir perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo vaidmenys ir įpareigojimai perkeltant sąskaitą.

11 straipsniu (Su sąskaitos perkėlimo paslauga susiję mokesčiai) nustatyti principai, kuriais garantuojama, kad su sąskaitos perkėlimo paslaugomis susiję mokesčiai būtų pagrįsti ir atitiktų faktines išlaidas (tų mokesčių gali ir nebūti).

12 straipsniu (Finansiniai vartotojų nuostoliai) mokėjimo paslaugų teikėjai įpareigojami grąžinti vartotojo sumokėtus mokesčius dėl jų klaidos ar vėlavimo teikiant sąskaitos perkėlimo paslaugą. Juo taip pat siekiama apsaugoti vartotojus nuo finansinių nuostolių dėl neteisingo trečiųjų šalių kredito pervedimų arba tiesioginio debeto operacijų adresavimo.

13 straipsniu (Informacija apie sąskaitos perkėlimo paslaugą) mokėjimo paslaugų teikėjai įpareigojami vartotojus informuoti apie sąskaitos perkėlimo paslaugą.

14 straipsniu (Nediskriminavimas) valstybių narių reikalaujama užtikrinti, kad vartotojai, prašantys atidaryti mokėjimo sąskaitą arba ja naudodamiesi, nebūtų diskriminuojami dėl jų pilietybės arba gyvenamosios vietos.

15 straipsniu (Teisė naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita) vartotojams visose valstybėse narėse nustatyta teisė naudotis bazine mokėjimo sąskaita. Juo taip pat nustatytas įpareigojimas valstybėms narėms paskirti bent vieną mokėjimo paslaugų teikėją, kuris siūlytų bazinės mokėjimo sąskaitas.

16 straipsnyje (Būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos ypatybės) pateiktas mokėjimo paslaugų, kurios turėtų būti teikiamos su būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, sąrašas.

17 straipsniu (Susiję mokesčiai) valstybių narių reikalaujama užtikrinti, kad 16 straipsnyje nurodytas paslaugas mokėjimo paslaugų teikėjai siūlytų nemokamai arba už teisingą mokesťį.

18 straipsniu (Bendrosios sutartys ir jų nutraukimas) primenama, kad būtiniausias savybes turinčioms mokėjimo sąskaitoms taikoma Direktyva 2007/64/EB. Tačiau jame išvardijamos

konkrečios priežastys, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjas gali pagrįsti bendrosios sutarties dėl būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos nutraukimą.

19 straipsniu (Bendroji informacija apie būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas) valstybių narių reikalaujama užtikrinti, kad būtų imtasi priemonių plačiau informuoti apie bazines mokėjimo sąskaitas.

20 straipsniu (Kompetentingos institucijos) reglamentuojamos nacionalinių valdžios institucijų, atsakingų už direktyvos nuostatų taikymą, skyrimo procedūros.

21 straipsniu (Alternatyvus ginčų sprendimas) reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų konkrečius reikalavimus, taikomus vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų ginčams spręsti.

22 straipsniu (Administracinės priemonės ir sankcijos) reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų taisykles dėl sankcijų, taikomų už šiai direktyvai įgyvendinti priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus.

23 (Deleguotieji aktai) ir 24 (Įgaliojimų delegavimas) straipsniais Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus ir nustatyta, kaip šie įgaliojimai turėtų būti naudojami.

25 straipsniu (Įgyvendinimo aktai) Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus ir nustatyta, kaip šie įgaliojimai turėtų būti naudojami.

26 (Vertinimas) ir 27 (Nuostata dėl peržiūros) straipsniais nustatyti veiksmingo direktyvos taikymo vertinimo ir prireikus pakeitimų siūlymo mechanizmai.

28 straipsniu (Perkėlimas į nacionalinę teisę) valstybės narės įpareigojamos imtis teisėkūros priemonių, būtinų šiai direktyvai įgyvendinti.

29 straipsnyje (Įsigaliojimas) nustatyta data, kada direktyva įsigalioja.

30 straipsnyje (Adresatai) nurodyta, kad ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo,
mokėjimo sąskaitos perkėlimo
ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹²,
atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę¹³,
pasikonsultavę su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu¹⁴,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

- (1) pagal SESV 26 straipsnio 2 dalį vidaus rinką sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas. Vidaus rinkos susiskaidymas žalingas konkurencingumui, augimui ir darbo vietų kūrimui Sąjungoje. Norint baigti kurti vidaus rinką, ypač svarbu pašalinti tiesiogines ir netiesiogines tinkamo jos veikimo kliūtis. Jau matyti, kad ES veiksmas, susijęs su vidaus rinka mažmeninių finansinių paslaugų sektoriuje, davė daug naudos plečiant tarpvalstybinę mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, gerinant vartotojų pasirinkimo galimybes ir didinant pasiūlymų kokybę bei skaidrumą;
- (2) šiuo atžvilgiu 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičiančia direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinančia Direktyvą 97/5/EB (Mokėjimo paslaugų direktyva), nustatyti pagrindiniai skaidrumo reikalavimai, taikomi mokesčiams, kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjai ima už siūlomas paslaugas, susijusias su mokėjimo sąskaitomis. Dėl to iš esmės lengviau vykdyti mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, nes sukurtos vienodos taisyklės dėl mokėjimo paslaugų teikimo ir teiktinos informacijos, mokėjimo paslaugų teikėjams sumažėjo administracinė našta ir sutaupyta lėšų;

¹² OL C , , p. .

¹³ OL C , , p. .

¹⁴ OL C xx, xxx xx xx, p. .

- (3) tačiau galima nuveikti daugiau, kad bendroji mažmeninės bankininkystės rinka tobulėtų ir vystytųsi. Konkrečiai, visiškai integruotos rinkos plėtojimo kliūtis vis dar yra nepakankamas mokesčių skaidrumas ir palyginamumas, taip pat mokėjimo sąskaitos perkėlimo sunkumai;
- (4) dabartinės bendrosios rinkos sąlygos gali atgrasyti mokėjimo paslaugų teikėjus nuo noro pasinaudoti laisve įsisteigti arba teikti paslaugas Sąjungoje, nes ateinant į naują rinką sunku pritraukti klientų. Norint patekti į naujas rinkas dažnai reikia didelių investicijų. Tokios investicijos pagrįstos tik tuomet, jei paslaugų teikėjas mato pakankamai galimybių ir atitinkamą paklausą tarp vartotojų. Mažą vartotojų judumą mažmeninių finansinių paslaugų atžvilgiu iš esmės lemia nepakankamas mokesčių ir siūlomų paslaugų skaidrumas ir palyginamumas, taip pat su mokėjimo sąskaitos perkėlimu susiję sunkumai. Šie veiksniai taip pat mažina paklausą. Tai ypač aktualu tarpvalstybinėmis aplinkybėmis;
- (5) be to, dėl esamų nacionalinių reglamentavimo sistemų susiskaidymo gali atsirasti didelių kliūčių baigti kurti bendrąją rinką mokėjimo sąskaitų srityje. Galiojančios nacionalinės nuostatos dėl mokėjimo sąskaitų (visų pirma dėl mokesčių palyginamumo ir mokėjimo sąskaitos perkėlimo) skiriasi. Kalbant apie sąskaitos perkėlimą, dėl to, kad nėra vienodų privalomų ES priemonių, taikoma skirtinga nacionalinė praktika ir priemonės. Šie skirtumai dar ryškesni mokesčių palyginamumo srityje, kurioje ES priemonių, net savireguliacinio pobūdžio, nėra. Jei šie skirtumai ateityje didėtų, turint omenyje tai, kad bankai yra linkę savo praktiką pritaikyti prie nacionalinių rinkų, tarpvalstybinės veiklos sąnaudos, palyginti su vietos paslaugų teikėjų patiriamomis sąnaudomis, išaugtų, dėl to tarpvalstybinė veikla taptų ne tokia patraukli. Tarpvalstybinę veiklą vidaus rinkoje stabdo kliūtys vartotojams atsidaryti mokėjimo sąskaitą užsienyje. Esami ribojamieji tinkamumo kriterijai gali užkirsti kelią Europos piliečiams laisvai judėti Sąjungoje. Galimybę naudotis mokėjimo sąskaita suteikus visiems vartotojams bus sudarytos sąlygos jiems dalyvauti vidaus rinkoje ir pajusti bendrosios rinkos naudą;
- (6) be to, kadangi kai kurie galimi klientai sąskaitų neatsidaro arba dėl to, kad atsisakoma jiems suteikti tokią paslaugą, arba dėl to, kad jiems nesiūloma tinkamų produktų, potenciali mokėjimo sąskaitų paklausa Europos Sąjungoje šiuo metu nėra iki galo išnaudota. Aktyvesnis vartotojų dalyvavimas vidaus rinkoje sukurtų papildomų paskatų mokėjimo paslaugų teikėjams eiti į naujas rinkas. Viena iš būtinų priemonių skatinti vartotojus dalyvauti vidaus rinkoje ir pajusti bendrosios rinkos naudą taip pat yra sąlygų sudarymas visiems vartotojams naudotis mokėjimo sąskaita;
- (7) mokesčių skaidrumo ir palyginamumo klausimas spręstas įgyvendinant bankų sektoriaus inicijuotą savireguliacijos iniciatyvą. Tačiau dėl tų gairių galutinai nebuvo susitarta. 2008 m. Europos bankininkystės sektoriaus komiteto nustatytuose Bendruose banko sąskaitos perkėlimo principuose pateikiamas pavyzdinis mechanizmas, kaip perkelti sąskaitas, kurias siūlo toje pačioje valstybėje narėje esantys mokėjimo paslaugų teikėjai. Tačiau, turint omenyje tų principų neprivalomumą, visoje Europos Sąjungoje jie taikyti nenuosekliai ir nepasiekta lauktų rezultatų. Be to, Bendruose principuose aptariamas banko sąskaitos perkėlimas tik nacionaliniu mastu, o tarpvalstybinis sąskaitos perkėlimas neminimas. Galiausiai, kiek tai susiję su galimybe naudotis bazine mokėjimo sąskaita, 2011 m. liepos 18 d. Komisijos rekomendacija 2011/442/ES valstybės narės paragintos imtis priemonių, būtinų jos taikymui užtikrinti ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo jos paskelbimo. Iki šiol pagrindinių rekomendacijos principų laikosi tik keletas valstybių narių;

- (8) todėl itin svarbu nustatyti vienodas taisykles siekiant išspręsti mažo klientų judumo problemą ir visų pirma padidinti mokėjimo sąskaitų paslaugų bei mokesčių palyginamumą ir skatinti mokėjimo sąskaitos perkėlimą, taip pat neleisti dėl gyvenamosios vietos diskriminuoti vartotojų, ketinančių kitoje valstybėje narėje atsidaryti mokėjimo sąskaitą. Be to, labai svarbu imtis tinkamų priemonių vartotojų dalyvavimui mokėjimo sąskaitų rinkoje skatinti. Šiomis priemonėmis mokėjimo paslaugų teikėjai bus skatinami eiti į naujas rinkas vidaus rinkoje ir bus užtikrintos vienodos veiklos sąlygos, taip stiprinant konkurenciją ir užtikrinant veiksmingą išteklių paskirstymą ES mažmeninėje finansų rinkoje – tai bus naudinga įmonėms ir vartotojams. Turėdami skaidrios informacijos apie mokesčius, sąskaitos perkėlimo galimybes ir teisę naudotis bazinėmis sąskaitomis, ES piliečiai taip pat galės laisviau judėti ir rinktis produktus Sąjungoje, dėl to pajusti visiškai veikiančios vidaus rinkos mažmeninių finansinių paslaugų srityje naudą ir prisidėti prie tolesnės jos plėtros;
- (9) ši direktyva taikoma vartotojų turimoms mokėjimo sąskaitoms. Todėl ji netaikoma įmonių, net mažųjų arba labai mažų įmonių turimoms sąskaitoms (nebent jos yra laikomos asmens vardu). Be to, ši direktyva netaikoma taupomosioms sąskaitoms, kurių mokėjimo funkcijos gali būti ribotesnės;
- (10) direktyvoje pateikiamos apibrėžtys yra suderintos su apibrėžtimis kituose Sąjungos teisės aktuose ir visų pirma apibrėžtimis, pateiktomis Direktyvoje 2007/64/EB ir 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų euraiis techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009¹⁵;
- (11) vartotojams itin svarbu turėti galimybę suprasti mokesčius, kad galėtų palyginti skirtingų mokėjimo paslaugų teikėjų pasiūlymus ir priimti informacija pagrįstus sprendimus, kokia sąskaita geriausiai atitinka jų poreikius. Palyginti mokesčių neįmanoma, jei mokėjimo paslaugų teikėjai naudoja skirtingą terminiją toms pačioms mokėjimo paslaugoms apibrėžti ir informaciją teikia skirtingais formatais. Standartizavus terminiją ir nuosekliu formatu teikiant tikslią informaciją apie mokesčius, susijusius su reprezentatyviausiomis mokėjimo paslaugomis, vartotojams būtų lengviau ir suprasti, ir palyginti mokesčius;
- (12) vartotojams naudingiausia būtų glausta ir lengvai palyginama skirtingų mokėjimo paslaugų teikėjų informacija. Vartotojams skirtos priemonės mokėjimo sąskaitų pasiūlymams palyginti neturėtų teigiamo poveikio, jei ilgiems skirtingų pasiūlymų mokesčių sąrašams peržiūrėti reikalingo laiko sąnaudos viršytų naudą, gaunamą pasirinkus naudingiausią pasiūlymą. Todėl reikėtų standartizuoti tik reprezentatyviausią su mokesčiais susijusią terminiją ir apibrėžtis valstybėse narėse, kad būtų išvengta perteklinės informacijos rizikos;
- (13) mokesčių terminiją turėtų nustatyti nacionalinės kompetentingos institucijos, kad būtų galima atsižvelgti į vietos rinkų specifiką. Kad paslaugos būtų laikomos reprezentatyviomis, joms mokestį turėtų taikyti bent vienas mokėjimo paslaugų teikėjas valstybėse narėse. Be to, kai įmanoma, mokesčių terminiją reikėtų standartizuoti ES lygmeniu, kad būtų galima mokesčius palyginti visoje Sąjungoje. Europos bankininkystės institucija (EBI) turėtų parengti gaires, kad padėtų valstybėms narėms nustatyti reprezentatyviausias mokėjimo paslaugas, už kurias nacionaliniu lygmeniu imamas mokestis;

¹⁵

OL L 94, 2012 3 30, p. 22.

- (14) nacionalinėms kompetentingoms institucijoms nustačius preliminarų reprezentatyviausių paslaugų, už kurias nacionaliniu lygmeniu imamas mokestis, sąrašą kartu su terminais bei apibrėžtimis, Komisija turėtų jas peržiūrėti, kad deleguotaisiais aktais nustatytų paslaugas, kurios bendros daugumai valstybių narių, ir pasiūlytų standartizuotus jų terminus ir apibrėžtis ES lygmeniu;
- (15) kad padėtų vartotojams lengvai palyginti mokesčius už mokėjimo sąskaitas visoje bendrojoje rinkoje, mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų vartotojams pateikti mokesčių, imamų už paslaugas, išvardytas standartizuotų terminų sąrašė, sąrašą. Tai taip pat padės nustatyti vienodas veiklos sąlygas kredito įstaigoms, konkuruojančioms mokėjimo sąskaitų rinkoje. Informacijos apie mokesčius dokumente turėtų būti informacija tik apie reprezentatyviausias mokėjimo paslaugas kiekvienoje valstybėje narėje, prireikus vartojant terminus ir apibrėžtis, nustatytus ES lygmeniu. Siekiant padėti vartotojams suprasti mokesčius, kuriuos jie turi mokėti už savo mokėjimo sąskaitą, jiems turėtų būti pateiktas glosarijus su bent jau sąrašė nurodytų mokesčių ir paslaugų paaiškinimais. Glosarijus turėtų būti naudinga priemonė skatinant geriau suprasti mokesčių paskirtį – tai padeda vartotojams suteikti galimybę rinktis iš daugiau mokėjimo sąskaitų pasiūlymų. Taip pat reikėtų mokėjimo paslaugų teikėjams nustatyti įpareigojimą bent kartą per metus informuoti vartotojus apie visus mokesčius, paimtus už jų sąskaitą. *Ex post* informacija turėtų būti pateikta specialioje suvestinėje. Joje turėtų būti visas sumokėtų mokesčių vaizdas, kad vartotojas galėtų suprasti, už ką sumokėti mokesčiai, ir įvertinti, ar reikia keisti vartojimo modelius, ar paslaugų teikėją. Ši nauda geriausiai atsiskleistų, kai *ex post* informacija apie mokesčius rodytų tas pačias paslaugas kaip ir *ex ante* informacija;
- (16) siekiant atitikti vartotojų poreikius, būtina užtikrinti, kad informacija apie mokesčius už mokėjimo sąskaitas būtų tiksli, aiški ir palyginama. Todėl šioje direktyvoje reikėtų nustatyti bendrus pateikimo reikalavimus, taikomus informacijos apie mokesčius dokumentui ir mokesčių ataskaitai, siekiant užtikrinti, kad jie būtų vartotojams suprantami ir palyginami. Kiekvienoje valstybėje narėje teikiamo kiekvieno informacijos apie mokesčius dokumento ir mokesčių ataskaitos formatus, punktų tvarka ir antraštės turėtų būti tokie patys, kad vartotojai galėtų palyginti abu dokumentus ir taip kuo geriau suprasti ir panaudoti informaciją. Informacijos apie mokesčius dokumentas ir mokesčių ataskaita turėtų aiškiai skirtis nuo kitų pranešimų. Juos reikėtų žymėti bendru simboliu;
- (17) siekdamas užtikrinti nuoseklų taikomos ES lygmens terminijos naudojimą visoje Sąjungoje, valstybės narės turėtų mokėjimo paslaugų teikėjams nustatyti įpareigojimą vartoti taikomą ES lygmens terminiją kartu su likusia nacionaline standartizuota terminija, nustatyta preliminariniame sąrašė, kai bendraujama su vartotojais, įskaitant informacijos apie mokesčius dokumento ir mokesčių ataskaitos teikimą. Išskyrus informacijos apie mokesčius dokumente ir mokesčių ataskaitoje teikiamą informaciją, mokėjimo paslaugų teikėjai gali naudoti prekės ženklo pavadinimus paslaugoms žymėti;
- (18) lyginamosios svetainės – veiksminga priemonė vartotojams vienoje vietoje įvertinti skirtingų mokėjimo sąskaitų pasiūlymų privalumus. Jos gali užtikrinti tinkamą pusiausvyrą atsižvelgiant į poreikį teikti aiškią ir glaustą, bet kartu išsamią ir visapusišką informaciją, sudarydamos sąlygas vartotojams gauti išsamesnės informacijos, kai tai jiems naudinga. Jos taip pat gali sumažinti paieškos sąnaudas, nes vartotojams nereikės atskirai rinkti informacijos iš mokėjimo paslaugų teikėjų;

- (19) kad gautų nešališkos informacijos apie banko mokesčius, vartotojai turėtų turėti galimybę naudotis lyginamosiomis svetainėmis, kurios veikia nepriklausomai nuo mokėjimo paslaugų teikėjų. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų teritorijoje vartotojai galėtų naudotis bent viena tokia svetaine. Tokias lyginamąsias svetaines gali valdyti kompetentingos institucijos, kitos viešosios institucijos ir (arba) akredituoti privatūs operatoriai. Valstybės narės turėtų nustatyti savanorišką akreditavimo sistemą, pagal kurią privatūs lyginamųjų svetainių operatoriai kreiptųsi dėl akreditacijos pagal nustatytus kokybės kriterijus. Jei nėra akredituotos privačios lyginamosios svetainės, turėtų būti sukurta kompetentingos institucijos arba kitos viešosios institucijos valdoma svetainė. Tokios svetainės taip pat turėtų atitikti kokybės kriterijus;
- (20) šiuo metu mokėjimo paslaugų teikėjai mokėjimo sąskaitą paprastai siūlo paketu su kitais finansiniais produktais ar paslaugomis. Ši praktika gali sudaryti sąlygas mokėjimo paslaugų teikėjams diversifikuoti savo pasiūlą ir konkuruoti vieniems su kitais – galiausiai tai gali būti naudinga vartotojams. Tačiau 2009 m. atliktas Komisijos tyrimas dėl paslaugų siejimo finansų sektoriuje, taip pat atitinkamos konsultacijos ir vartotojų skundai parodė, kad mokėjimo paslaugų teikėjai banko sąskaitas gali siūlyti paketu su produktais, kurių vartotojai neprašo ir kurie nėra esminiai mokėjimo sąskaitų atžvilgiu, pvz., būsto draudimas. Be to, pastebėta, kad dėl šios praktikos gali sumažėti kainų skaidrumas ir palyginamumas, gali būti ribojamas pirkimo galimybių pasirinkimas vartotojams ir daromas neigiamas poveikis jų judumui. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kai mokėjimo paslaugų teikėjai siūlo mokėjimo sąskaitų paslaugų paketus, vartotojams būtų pateikta informacija apie taikomus mokesčius už mokėjimo sąskaitą ir už kiekvieną kitą į paketą įtrauktą finansinę paslaugą atskirai. Šie įpareigojimai neturėtų būti taikomi paslaugoms, kurios natūraliai susijusios su mokėjimo sąskaitos naudojimu, pvz., grynųjų pinigų išėmimas, elektroniniai pervedimai ar mokėjimo kortelės. Todėl toms paslaugoms ši nuostata neturėtų būti taikoma;
- (21) vartotojai gali turėti paskatų sąskaitą perkelti tik tuomet, kai šis procesas nesukuria per didelės administracinės ir finansinės naštos. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo pas kitą mokėjimo paslaugų teikėją procedūra turėtų būti aiški ir greita. Mokėjimo paslaugų teikėjų už sąskaitos perkėlimo paslaugą imami mokesčiai (jei jie juos ima) turėtų atitikti faktines mokėjimo paslaugų teikėjų patiriamas sąnaudas. Kad sąskaitos perkėlimas darytų teigiamą poveikį konkurencijai, turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos sąskaitą perkelti tarpvalstybiniu mastu. Turint omenyje, kad tarpvalstybinis sąskaitos perkėlimas galėtų būti sudėtingesnis negu nacionalinis ir kad tam užtikrinti gali reikėti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai pritaikytų ir patobulintų savo vidines procedūras, tarpvalstybiniam sąskaitos perkėlimui reikėtų numatyti ilgesnius terminus. Tai, ar reikia palikti skirtingus terminus, reikėtų įvertinti peržiūrint siūlomą direktyvą;
- (22) sąskaitos perkėlimo procesas vartotojui turėtų būti kuo paprastesnis. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad už proceso inicijavimą ir valdymą vartotojo vardu būtų atsakingas gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas;
- (23) vartotojams turėtų būti sudarytos sąlygos idealiau atveju per vienintelį susitikimą su gaunančiuoju mokėjimo paslaugų teikėju jo prašyti perkelti visus periodinius mokėjimus ar jų dalį, taip pat pervesti sąskaitoje likusias lėšas. Tuo tikslu vartotojai turėtų turėti galimybę pasirašyti vieną leidimą, kuriuo išreiškia sutikimą, kad būtų atliktos minėtos užduotys. Prieš suteikdamas leidimą vartotojas turėtų būti informuotas apie visus procedūros etapus, kurie būtini norint galutinai perkelti sąskaitą;

- (24) kad sąskaita būtų sėkmingai perkelta, būtinas perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo bendradarbiavimas. Perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui turėtų pateikti visą informaciją, kuri, jo nuomone, būtina norint periodinius mokėjimus atkurti naujojoje mokėjimo sąskaitoje. Tačiau tokia informacija neturėtų viršyti to, kas būtina sąskaitai perkelti, o gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturėtų prašyti perteklinės informacijos;
- (25) vartotojai neturėtų gauti baudų ar patirti kitos finansinės žalos dėl neteisingo gaunamų kredito pervedimų ar tiesioginio debeto operacijų adresavimo. Tai ypač svarbu tam tikrų kategorijų mokėtojams ir gavėjams, pvz., komunalinių paslaugų įmonėms, naudojančioms elektronines priemones (pvz., duomenų bazes) vartotojo sąskaitos duomenims saugoti ir atliekančioms daug periodinių operacijų, susijusių su dideliu vartotojų skaičiumi;
- (26) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad vartotojai, ketinantys atsidaryti mokėjimo sąskaitą, nebūtų diskriminuojami dėl pilietybės arba gyvenamosios vietos. Nors mokėjimo paslaugų teikėjams svarbu užtikrinti, kad jų klientai finansų sistemos nenaudotų neteisėtais tikslais, pvz., sukčiavimo, pinigų plovimo arba terorizmo finansavimo, jie neturėtų kelti kliūčių vartotojams, norintiems kitoje valstybėje narėje atsidaryti mokėjimo sąskaitą ir taip pasinaudoti bendrosios rinkos privalumais;
- (27) vartotojai, kurie teisėtai gyvena Sąjungoje ir tam tikroje valstybėje narėje neturi mokėjimo sąskaitos, turėtų turėti galimybę toje valstybėje narėje atsidaryti ir naudoti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą. Siekiant užtikrinti, kad galimybę naudotis tokiais sąskaitomis turėtų kuo daugiau žmonių, vartotojai turėtų turėti tokią galimybę nepaisant jų finansinių aplinkybių, kaip antai bedarbystė arba asmens bankrotas, ir jų gyvenamosios vietos. Be to, teisė naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita bet kurioje valstybėje narėje turėtų būti suteikiama laikantis reikalavimų, nustatytų 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui¹⁶, visų pirma, kiek tai susiję su deramo klientų patikrinimo procedūromis;
- (28) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad bent vienas mokėjimo paslaugų teikėjas vartotojams siūlytų būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas. Vartotojams neturėtų būti per daug sunku gauti tokią paslaugą ir ji neturėtų būti per daug brangi. Šiuo atžvilgiu valstybės narės turėtų apsvarstyti tokius veiksmus kaip paskirtų mokėjimo paslaugų teikėjų išsidėstymas jų teritorijoje. Kad vartotojams kuo labiau sumažėtų finansinės atskirties rizika, valstybės narės turėtų gerinti finansinį švietimą (taip pat ir mokykloje) ir kovoti su prasiskolinimu. Be to, valstybės narės turėtų skatinti mokėjimo paslaugų teikėjų iniciatyvas, kad būtų lengviau derinti paslaugų, susijusių su būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis, teikimą ir finansinį švietimą;
- (29) kad vartotojai galėtų pasinaudoti savo teise naudotis bazine mokėjimo sąskaita, jie turėtų dar neturėti mokėjimo sąskaitos toje pačioje teritorijoje. Kai neįmanoma pasinaudoti elektroninėmis sistemomis siekiant nustatyti, ar vartotojas jau turi mokėjimo sąskaitą, mokėjimo paslaugų teikėjai kaip patikimą patikrinimo, kad vartotojai dar neturi mokėjimo sąskaitos, priemonę turėtų priimti jų pareiškimą;

¹⁶

OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

- (30) vartotojams reikėtų garantuoti galimybę naudotis tam tikromis bazinėmis mokėjimo paslaugomis, kurių atžvilgiu valstybės narės turi nustatyti mažiausią operacijų skaičių taip, kad būtų atsižvelgta tiek į vartotojų poreikius, tiek į komercinę praktiką atitinkamoje valstybėje narėje. Paslaugoms, neįtrauktoms į šį būtiniausių paslaugų sąrašą, bankai gali taikyti savo įprastus mokesčius. Su bazinėmis mokėjimo sąskaitomis susijusios paslaugos, be kita ko, turėtų būti galimybė į sąskaitą įmokėti ir iš jos išimti grynuosius pinigus. Vartotojai turėtų turėti galimybę atlikti esmines mokėjimo operacijas, kaip antai gauti pajamas ar išmokas, apmokėti sąskaitas ar sumokėti mokesčius ir pirkti prekes bei paslaugas, be kita ko, atliekant tiesioginio debeto operacijas, kredito pervedimus ir naudojant mokėjimo kortelę. Tokios paslaugos turėtų sudaryti sąlygas pirkti prekes ir paslaugas internetu ir vartotojui suteikti galimybę inicijuoti mokėjimo nurodymus pasinaudojant mokėjimo paslaugų teikėjo internetinės bankininkystės sistema, jei ji yra. Tačiau būtiniausias savybes turinti mokėjimo sąskaita neturėtų būti naudojama tik internetu, nes tai būtų kliūtis vartotojams, neturintiems interneto prieigos. Vartotojai neturėtų su būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita gauti galimybės pereikvoti sąskaitos lėšas. Tačiau valstybės narės gali leisti mokėjimo paslaugų teikėjams su būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis siūlyti labai mažų sumų sąskaitos lėšų pereikvojimo priemones;
- (31) siekiant užtikrinti, kad galimybę naudotis bazinėmis mokėjimo sąskaitomis turėtų kuo daugiau vartotojų, jos turėtų būti siūlomos nemokamai arba už teisingą mokestį. Be to, visi papildomi mokesčiai vartotojui už kurių nors sutartyje nustatytų sąlygų nesilaikymą taip pat turėtų būti teisingi. Valstybės narės turėtų pagal nacionalines aplinkybes nustatyti, kas yra teisingas mokestis. Siekiant užtikrinti, kad teisingo mokesčio principas būtų įgyvendinamas nuosekliai ir rezultatyviai, EBI reikėtų pavesti parengti gaires dėl šioje direktyvoje nustatytų bendrųjų kriterijų;
- (32) mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų atsisakyti atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą arba turėtų nutraukti tokios sąskaitos sutartį tik konkrečiomis aplinkybėmis, pvz., kai nesilaikoma teisės aktų dėl pinigų plovimo ir teroristų finansavimo arba dėl nusikaltimų prevencijos bei tyrimo. Net ir tokiais atvejais atsisakymą atidaryti mokėjimo sąskaitą galima pagrįsti tik tuomet, kai vartotojas nesilaiko tų teisės aktų nuostatų, o ne tuo, kad per sudėtinga arba brangu patikrinti, ar laikomasi teisės aktų;
- (33) valstybės narės ir mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojams turėtų teikti aiškia ir suprantamą informaciją apie teisę į būtiniausias savybes turinčią banko sąskaitą. Informacija turėtų apimti pagrindines sąskaitos savybes ir naudojimo sąlygas, taip pat žingsnius, kuriuos vartotojai turėtų atlikti, kad pasinaudotų teise atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą. Visų pirma vartotojai turėtų būti informuojami, kad norint naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita nebūtina pirkti papildomų paslaugų;
- (34) valstybės narės turėtų paskirti kompetentingas institucijas, turinčias įgaliojimus užtikrinti šios direktyvos vykdymą, taip pat tyrimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus. Paskirtos kompetentingos institucijos turi turėti pakankamai išteklių savo pareigoms atlikti. Valstybės narės turėtų turėti galimybę paskirti skirtingas kompetentingas institucijas, atsakingas už šioje direktyvoje nustatytų įvairių įpareigojimų vykdymo užtikrinimą;
- (35) vartotojai turėtų turėti galimybę pasinaudoti veiksmingomis ir rezultatyviomis teisių gynimo ne teismo tvarka procedūromis ginčams, kilusiems dėl teisių ir pareigų,

nustatytų pagal šią direktyvą, spręsti. Tokia galimybė jau užtikrinama Direktyva 2013/.../ES, kiek tai susiję su sutartiniais ginčais. Tačiau vartotojai turėtų turėti galimybę pasinaudoti teisių gynimo ne teismo tvarka procedūromis, kai kyla ikisutartinių ginčių dėl teisių ir pareigų, nustatytų šia direktyva, pvz., kai atsisakoma jiems atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą. Siekiant laikytis šioje direktyvoje išdėstytų nuostatų, reikia tvarkyti vartotojų asmens duomenis. Jų tvarkymą reglamentuoja 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo¹⁷. Todėl ši direktyva turėtų atitikti taisyklės, nustatytas Direktyvoje 95/46/EB ir ją įgyvendinančiuose nacionalinės teisės aktuose;

- (36) norint pasiekti šioje direktyvoje nustatytus tikslus, pagal Sutarties 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl ES lygmeniu standartizuotos terminijos, taikomos keletui valstybių narių bendroms mokėjimo paslaugoms, ir tų terminų apibrėžčių nustatymo;
- (37) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Šie įgaliojimai susiję su šių aspektų apibrėžimu: informacijos apie mokesčius dokumento formato, jo bendro simbolio ir tvarkos, kaip turi būti pateikiamos jame minimos paslaugos, taip pat mokesčių ataskaitos formato, jos bendro simbolio ir tvarkos, kaip turi būti pateikiamos joje minimos paslaugos. Šiais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai;
- (38) per trejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo ir vėliau kas dvejus metus valstybės narės turėtų surinkti patikimus metinius statistinius duomenis, susijusius su šioje direktyvoje nustatytų priemonių veikimu. Jos turėtų naudotis bet kokiais atitinkamais informacijos šaltiniais ir tą informaciją perduoti Komisijai;
- (39) kad būtų atsižvelgta į rinkos pokyčius, pvz., naujų tipų mokėjimo sąskaitų ir mokėjimo paslaugų atsiradimą, taip pat pokyčius kitose Sąjungos teisės srityse ir valstybių narių patirtį, ši direktyva turėtų būti peržiūřeta praėjus penkeriems metams nuo jos įsigaliojimo. Atliekant peržiūrą reikėtų įvertinti, ar dėl nustatytų priemonių pagerėjo vartotojų supratimas apie mokesčius už mokėjimo sąskaitas, mokėjimo sąskaitų palyginamumas ir sąskaitos perkėlimo patogumas. Taip pat reikėtų nustatyti, kiek bazinių mokėjimo sąskaitų atidaryta, įskaitant anksčiau banko sąskaitos neturėjusių vartotojų sąskaitas. Reikėtų įvertinti ir tai, ar reikėtų palikti ilgiau galioti ilgesnius terminus mokėjimo paslaugų teikėjams, sąskaitas perkeliantiems į kitą valstybę narę. Be to, reikėtų įvertinti, ar nuostatos dėl informacijos, kurią mokėjimo paslaugų teikėjai turi pateikti siūlydami produktų paketus, yra pakankamos, ar reikia papildomų priemonių. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai turėtų pateikti ataskaitą ir prireikus teisėkūros pasiūlymus;
- (40) šioje direktyvoje atsižvelgiama į pagrindines teises ir laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pripažįstamų principų;
- (41) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹⁸ valstybės narės pagrįstais atvejais įsipareigojo prie

¹⁷ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

¹⁸ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatomos taisyklės dėl mokesčių, kurie iš vartotojų imami už jų Europos Sąjungoje turimas mokėjimo sąskaitas, kurias teikia Sąjungoje esantys mokėjimo paslaugų teikėjai, skaidrumo ir palyginamumo ir taisyklės dėl mokėjimo sąskaitos perkėlimo Sąjungoje.
2. Šia direktyva taip pat apibrėžiama taisyklių ir sąlygų sistema, pagal kurią valstybės narės garantuoja vartotojams teisę Sąjungoje atidaryti ir naudoti būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas.
3. Būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos atidarymas ir naudojimas pagal šią direktyvą atitinka Direktyvos 2005/60/EB II skyriaus nuostatas.
4. Ši direktyva taikoma Sąjungoje esantiems mokėjimo paslaugų teikėjams.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- (a) vartotojas – bet kuris fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo vykdoma prekyba, verslu, amatu ar profesine veikla;
- (b) mokėjimo sąskaita – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti;
- (c) mokėjimo paslauga – mokėjimo paslauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 3 punkte;
- (d) mokėjimo operacija – mokėtojo arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimo, pervedimo arba išėmimo veiksmas, nesvarbu, kokie yra mokėtojo ir gavėjo įsipareigojimai vienas kitam, kuriais grindžiama operacija;
- (e) mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 9 punkte;
- (f) mokėjimo priemonė – mokėjimo priemonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 23 punkte;
- (g) perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris perduoda informaciją apie visus arba kai kuriuos periodinius mokėjimus;
- (h) gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriam perduodama informacija apie visus arba kai kuriuos periodinius mokėjimus;

- (i) mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, jeigu mokėtojo mokėjimo sąskaitos nėra, fizinis arba juridinis asmuo, kuris duoda mokėjimo nurodymą į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
- (j) gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas mokėjimo operacijos lėšų gavėjas;
- (k) mokesčiai – pinigų suma, kurią vartotojas mokėjimo paslaugų teikėjui turi mokėti už teikiamas mokėjimo paslaugas arba operacijas, susijusias su mokėjimo sąskaita (tų mokesčių gali ir nebūti);
- (l) patvarioji laikmena – priemonė, kuri leidžia vartotojui ar mokėjimo paslaugų teikėjui saugoti asmeniškai jam skirtą informaciją taip, kad ji tam tikrą pageidaujamą laiką būtų prieinama ir kad ją būtų galima atgaminti nepakitusią;
- (m) sąskaitos perkėlimas – vieno mokėjimo paslaugų teikėjo turimos informacijos apie visus arba kai kuriuos nurodymus atlikti periodinius kredito pervedimus, periodines tiesioginio debeto operacijas iš mokėjimo sąskaitos ir į mokėjimo sąskaitą gaunamus periodinius kredito pervedimus perdavimas kitam mokėjimo paslaugų teikėjui vartotojo prašymu, kai teigiamas sąskaitos likutis pervedamas arba nepervedamas iš vienos mokėjimo sąskaitos į kitą arba senoji sąskaita uždaroma arba neuždaroma;
- (n) tiesioginis debetas – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, gavęs mokėtojo sutikimą;
- (o) kredito pervedimas – nacionalinė arba tarptautinė mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą, vadovaudamasis mokėtojo nurodymu, mokėjimo operacijos ar kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos perveda į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
- (p) periodinio mokėjimo nurodymas – paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą, lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos mokėtojo nurodymu per kelias mokėjimo operacijas reguliariai perveda į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
- (q) lėšos – banknotai, monetos ir pinigų pakaitalai, taip pat elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB¹⁹ 2 straipsnio 2 punkte;
- (r) bendroji sutartis – mokėjimo paslaugų sutartis, kuri reglamentuoja būsimą atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymą ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą bei jos atidarymo sąlygos.

¹⁹

OL L 267, 2009 10 10, p. 7.

II SKYRIUS

SU MOKĖJIMO SĄSKAITOMIS SUSIJUSIŲ MOKESČIŲ PALYGINAMUMAS

3 straipsnis

Reprezentatyviausių mokėjimo paslaugų, už kurias nacionaliniu lygmeniu imamas mokestis, sąrašas ir standartizuota terminija

1. Valstybės narės užtikrina, kad 20 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos nustatytų preliminarų mažiausiai 20 mokėjimo paslaugų, sudarančių mažiausiai 80 % reprezentatyviausių mokėjimo paslaugų, už kurias nacionaliniu lygmeniu imamas mokestis, sąrašą. Sąraše pateikiami su kiekviena nurodyta paslauga susiję terminai ir apibrėžtys.
2. Taikydamos 1 dalį, kompetentingos institucijos atsižvelgia į paslaugas:
 - (1) kuriomis vartotojai dažniausiai naudojami naudodamiesi mokėjimo sąskaita;
 - (2) kurios vartotojams sudaro daugiausia išlaidų lyginant atskiras paslaugas;
 - (3) kurios vartotojams sudaro daugiausia bendrų išlaidų;
 - (4) kurios mokėjimo paslaugų teikėjams duoda daugiausia pelno lyginant atskiras paslaugas;
 - (5) kurios mokėjimo paslaugų teikėjams duoda daugiausia bendro pelno.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI parengia gaires, kurios padėtų kompetentingoms institucijoms.
3. Valstybės narės pateikia Komisijai 1 dalyje nurodytus preliminarinius sąrašus per 6 mėnesius nuo šios direktyvos įsigaliojimo.
4. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 24 straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl ES standartizuotos terminijos, susijusios su tomis mokėjimo paslaugomis, kurios yra bendros bent daugumai valstybių narių, nustatymo remiantis preliminariais sąrašais, pateiktais pagal 3 dalį. ES standartizuota terminija apims bendrus terminus ir apibrėžtis, susijusius su bendromis paslaugomis.
5. 4 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus paskelbus *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, kiekviena valstybė narė pagal 4 dalį priimtą ES standartizuotą terminiją nedelsdama įtraukia į 1 dalyje nurodytą preliminarų sąrašą ir tą sąrašą paskelbia.

4 straipsnis

Informacijos apie mokesčius dokumentas ir glosarijus

1. Valstybės narės užtikrina, kad, prieš sudarydami mokėjimo sąskaitos sutartį su vartotoju, mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojui pateiktų informacijos apie mokesčius dokumentą, kuriame būtų 3 straipsnio 5 dalyje nurodytas reprezentatyviausių paslaugų sąrašas ir atitinkami mokesčiai už kiekvieną paslaugą.
2. Jei viena ar daugiau 1 dalyje nurodytų mokėjimo paslaugų siūloma kaip finansinių paslaugų paketo dalis, informacijos apie mokesčius dokumente nurodoma, kurios iš 1

dalyje nurodytų paslaugų yra įtrauktos į paketą, mokestis už visą paketą ir mokestis už 1 dalyje nenurodytas paslaugas.

3. Pavadinimas „Informacijos apie mokesčius dokumentas“ aiškiai pateikiamas informacijos apie mokesčius dokumento pirmo puslapio viršuje šalia bendro simbolio, kad būtų galima šį dokumentą atskirti nuo kitų.
4. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojams pateiktų glosarijų, kuriame būtų bent 1 dalyje nurodytų mokėjimo paslaugų sąrašas ir susijusios apibrėžtys.
5. Valstybės narės įpareigoja mokėjimo paslaugų teikėjus užtikrinti, kad glosarijus būtų parengtas aiškia, nedviprasmiška ir netechnine kalba.
6. Informacijos apie mokesčius dokumentą ir glosarijų mokėjimo paslaugų teikėjai visuomet nemokamai teikia patvariąja laikmena vartotojams prieinamose patalpose ir elektronine forma savo svetainėse.
7. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 26 straipsnį priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose apibrėžiamas informacijos apie mokesčius dokumento formatas, jo bendras simbolis ir tvarka, kaip informacijos apie mokesčius dokumente turi būti pateiktos 3 straipsnio 5 dalyje nurodytos paslaugos.

5 straipsnis

Mokesčių ataskaita

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojui bent kartą per metus pateiktų visų mokesčių, sumokėtų už jo mokėjimo sąskaitą, ataskaitą.
2. 1 dalyje nurodytoje ataskaitoje pateikiama ši informacija:
 - (a) atskiras mokestis už kiekvieną paslaugą, kiek kartų paslauga pasinaudota per atitinkamą laikotarpį ir data, kada paslauga pasinaudota;
 - (b) bendra mokesčių, sumokėtų už kiekvieną paslaugą, suteiktą per atitinkamą laikotarpį, suma;
 - (c) bendra mokesčių, sumokėtų už visas paslaugas, suteiktas per atitinkamą laikotarpį, suma.
3. Pavadinimas „Mokesčių ataskaita“ aiškiai pateikiamas ataskaitos pirmo puslapio viršuje šalia bendro simbolio, kad būtų galima šį dokumentą atskirti nuo kitų.
4. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 26 straipsnį priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose apibrėžiamas mokesčių ataskaitos formatas, jos bendras simbolis ir tvarka, kaip mokesčių ataskaitoje turi būti pateiktos 3 straipsnio 5 dalyje nurodytos paslaugos.

6 straipsnis

Sutartinė ir komercinė informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai savo sutartinėje ir komercinėje informacijoje, kai tinka, vartotų terminus ir apibrėžtis, pateiktus 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame reprezentatyviausių mokėjimo paslaugų sąraše.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjai gali naudoti prekės ženklo pavadinimus savo paslaugoms žymėti sutartinėje ir komercinėje informacijoje su sąlyga, kad, kai tinka,

nurodytų atitinkamą terminą iš 3 straipsnio 5 dalyje nurodyto sąrašo. Mokėjimo paslaugų teikėjai prekės ženklo pavadinimų nenaudoja informacijos apie mokesčius dokumente arba mokesčių ataskaitoje.

7 straipsnis

Lyginamosios svetainės

1. Valstybės narės pagal 2 ir 3 dalis užtikrina, kad vartotojai galėtų naudotis bent viena svetaine, kurioje galima palyginti mokesčius, kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjai nacionaliniu lygmeniu ima už siūlomas paslaugas, susijusias su mokėjimo sąskaitomis.
2. Valstybės narės nustato savanorišką akreditavimo sistemą, taikomą privačių operatorių valdomoms svetainėms, kuriose galima palyginti mokesčius, kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjai nacionaliniu lygmeniu ima už siūlomas paslaugas, susijusias su mokėjimo sąskaitomis. Kad gautų akreditaciją, privačių operatorių valdomos lyginamosios svetainės:
 - (a) veikia nepriklausomai nuo mokėjimo paslaugų teikėjų;
 - (b) vartoja paprastą kalbą ir, kai tinka, 3 straipsnio 5 dalyje nurodytus terminus;
 - (c) teikia atnaujintą informaciją;
 - (d) suteikia pakankamai plačią mokėjimo sąskaitų rinkos apžvalgą;
 - (e) taiko veiksmingą užklausų ir skundų nagrinėjimo tvarką.
3. Kai nėra pagal 2 dalį akredituotų svetainių, valstybės narės užtikrina, kad būtų sukurta svetainė, valdoma 20 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos arba bet kurios kitos kompetentingos viešosios institucijos. Kai yra pagal 2 dalį akredituotų svetainių, valstybės narės gali nuspręsti sukurti papildomą svetainę, valdomą 20 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos arba bet kurios kitos kompetentingos viešosios institucijos. 1 dalyje nurodytos svetainės, kurias valdo kompetentinga institucija, atitinka 2 dalies a–e punktus.
4. Valstybės narės pasilieka teisę nesuteikti akreditacijos arba ją panaikinti privatiems operatoriams, kai nesilaikoma 2 dalyje nustatytų įpareigojimų.
5. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojams būtų teikiama tinkamos informacijos apie 1 dalyje nurodytas svetaines. Tai, be kita ko, yra, kai tinka, viešo akredituotų lyginamųjų svetainių registro tvarkymas.

8 straipsnis

Sąskaitų paketai

1. Valstybės narės užtikrina, kad, kai mokėjimo sąskaita siūloma vienu paketu su kita paslauga ar produktu, mokėjimo paslaugų teikėjas vartotoją informuotų, ar galima mokėjimo sąskaitą pirkti atskirai, ir atskirai pateiktą informaciją apie sąnaudas ir mokesčius, susijusius su kiekvienu siūlomu į paketą įtrauktu produktu ir paslauga.
2. 1 dalis netaikoma, kai kartu su mokėjimo sąskaita siūlomos tik mokėjimo paslaugos, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 3 punkte.

III SKYRIUS

SĄSKAITOS PERKĖLIMAS

9 straipsnis

Sąskaitos perkėlimo paslaugos teikimas

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai teiktų 10 straipsnyje apibūdintą sąskaitos perkėlimo paslaugą visiems vartotojams, turintiems mokėjimo sąskaitą Sąjungoje esančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje.

10 straipsnis

Sąskaitos perkėlimo paslauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad sąskaitos perkėlimo paslauga būtų inicijuota gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo ir teikiama pagal 2–7 dalyse nustatytas taisykles.
2. Sąskaitos perkėlimo paslaugą inicijuoja gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas iš vartotojo paprašo rašytinio leidimo suteikti sąskaitos perkėlimo paslaugą. Leidimas sudaro sąlygas vartotojui duoti konkretų sutikimą, kad perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atliktų kiekvieną iš 3 dalies e ir f punktuose nurodytų užduočių ir kad gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atliktų kiekvieną iš 4 dalies c ir d punktuose ir 5 dalyje nurodytų užduočių. Leidimas sudaro sąlygas vartotojui konkrečiai paprašyti, kad perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas perduotų 3 dalies a ir b punktuose nurodytą informaciją. Leidime taip pat nurodoma data, nuo kurios periodiniai mokėjimai turėtų būti vykdomi iš sąskaitos, atidarytos gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje.
3. Per vieną darbo dieną nuo 2 dalyje nurodyto leidimo gavimo gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas paprašo perduodantįjį mokėjimo paslaugų teikėją atlikti šias užduotis:
 - (a) gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir, jei vartotojas pagal 2 dalį to konkrečiai paprašo, vartotojui perduoti visų esamų nurodymų atlikti periodinius kredito pervedimus ir skolininko inicijuojamų sutikimų vykdyti tiesioginio debeto operacijas sąrašą;
 - (b) gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir, jei vartotojas pagal 2 dalį to konkrečiai paprašo, vartotojui perduoti turimą informaciją apie gaunamus kredito pervedimus ir kreditoriaus inicijuojamas tiesioginio debeto operacijas, kurie vartotojo sąskaitoje atlikti per praėjusius 13 mėnesių;
 - (c) gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui perduoti papildomą informaciją, kurią gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas laiko būtina norint perkelti sąskaitą;
 - (d) kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neteikia periodinio mokėjimo nurodymų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į vartotojo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje sistemos, atšaukti periodinio mokėjimo nurodymus ir nebepriimti tiesioginio debeto operacijų leidime nustatytą dieną;

- (e) kai vartotojas duoda konkretų sutikimą pagal 2 dalį, vartotojo nustatytą dieną pervesti likusį teigiamą likutį į sąskaitą, atidarytą arba turimą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;
 - (f) kai vartotojas duoda konkretų sutikimą pagal 2 dalį, vartotojo nustatytą dieną uždaryti sąskaitą, turimą perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje.
4. Gavęs 3 dalyje nurodytą informaciją, kurios paprašyta iš perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka šias užduotis:
- (a) per septynias kalendorines dienas nustato vartotojo prašomus nurodymus atlikti periodinius kredito pervedimus ir juos vykdo nuo leidime nustatytos dienos;
 - (b) nuo leidime nustatytos dienos priima tiesioginio debeto operacijas;
 - (c) kai vartotojas duoda konkretų sutikimą pagal 2 dalį, mokėtojams, atliekantiems periodinius kredito pervedimus į vartotojo mokėjimo sąskaitą, praneša vartotojo sąskaitos gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje duomenis. Jei gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi ne visą reikiamą informaciją mokėtojui informuoti, jis iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo paprašo trūkstamos informacijos;
 - (d) kai vartotojas duoda konkretų sutikimą pagal 2 dalį, gavėjams, naudojančiams tiesioginio debeto operacijas lėšoms nuskaityti iš vartotojo sąskaitos, praneša vartotojo sąskaitos gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje duomenis ir datą, nuo kada tiesioginio debeto operacijos turi būti vykdomos iš tos sąskaitos. Jei gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi ne visą reikiamą informaciją gavėjui informuoti, jis iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo paprašo trūkstamos informacijos;
 - (e) kai vartotojas nusprendžia asmeniškai pateikti c ir d punktuose nurodytą informaciją, vartotojui pateikia standartinius raštus, kuriuose pateikiami naujosios sąskaitos duomenys ir leidime nustatyta jos naudojimo pradžios data.
5. Kai vartotojas duoda konkretų sutikimą pagal 2 dalį, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas gali atlikti papildomas užduotis, būtinas norint perkelti sąskaitą.
6. Gavęs gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymą, perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka šias užduotis:
- (a) per septynias kalendorines dienas nuo prašymo gavimo gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui nusiunčia 3 dalies a, b ir c punktuose nurodytą informaciją;
 - (b) kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neteikia periodinio mokėjimo nurodymų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į vartotojo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje sistemos, gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašomą dieną atšaukia periodinio mokėjimo nurodymus ir nebepriima tiesioginio debeto operacijų mokėjimo sąskaitoje;
 - (c) perveda likusį teigiamą likutį iš mokėjimo sąskaitos į sąskaitą, turimą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;
 - (d) uždaro mokėjimo sąskaitą;
 - (e) atlieka papildomas užduotis, būtinas norint perkelti sąskaitą, pagal 5 dalį.

7. Nepažeisdamas Direktyvos 2007/64/EB 55 straipsnio 2 dalies, perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neblokuoja mokėjimo priemonių iki datos, sutartos su gaunančiuoju mokėjimo paslaugų teikėju.
8. Valstybės narės užtikrina, kad 1–7 dalyse pateiktos nuostatos taip pat būtų taikomos, kai sąskaitos perkėlimo paslaugą inicijuoja mokėjimo paslaugų teikėjas, esantis kitoje valstybėje narėje.
9. 8 dalyje nurodytu atveju 3, 4 ir 6 dalyse nurodyti terminai yra dvigubai ilgesni. Ši nuostata peržiūrima pagal 27 straipsnį.

11 straipsnis

Su sąskaitos perkėlimo paslauga susiję mokesčiai

1. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojai turėtų galimybę nemokamai susipažinti su savo asmenine informacija, kuri susijusi su esamais periodinio mokėjimo nurodymais bei tiesioginio debeto operacijomis ir kurią turi arba perduodantysis, arba gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas.
2. Valstybės narės užtikrina, kad perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją, kurios pagal 10 straipsnio 6 dalies a punktą prašo gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, pateiktų už tai neimdamas mokesčio iš vartotojo arba gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo.
3. Valstybės narės užtikrina, kad mokesčiai, kuriuos perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas taiko vartotojui už jo įstaigoje turimos mokėjimo sąskaitos sutarties nutraukimą, būtų nustatyti pagal Direktyvos 2007/64/EB 45 straipsnio 2 dalį (tų mokesčių gali ir nebūti).
4. Valstybės narės užtikrina, kad mokesčiai, kuriuos perduodantysis arba gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas taiko vartotojui už paslaugas, teikiamas pagal 10 straipsnį, išskyrus paslaugas, nurodytas 1–3 dalyse, būtų pagrįsti ir atitiktų faktines to mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas (tų mokesčių gali ir nebūti).

12 straipsnis

Finansiniai vartotojų nuostoliai

1. Valstybės narės užtikrina, kad finansinius nuostolius, kuriuos vartotojas patiria dėl to, kad sąskaitos perkėlimo procese dalyvaujantis mokėjimo paslaugų teikėjas nesilaiko 10 straipsniu jam nustatytų įpareigojimų, atlygintų tas mokėjimo paslaugų teikėjas.
2. Vartotojai nepatiria finansinių nuostolių dėl klaidų ar vėlavimo mokėtojams ar gavėjams atnaujinant jų mokėjimo sąskaitos duomenis.

13 straipsnis

Informacija apie sąskaitos perkėlimo paslaugą

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojams teiktų šią informaciją apie sąskaitos perkėlimo paslaugą:
 - (a) perduodančiojo ir gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo vaidmenis kiekvienu sąskaitos perkėlimo etapu, kaip nurodyta 10 straipsnyje;
 - (b) atitinkamų etapų užbaigimo laiką;

- (c) mokesčius, imamus už sąskaitos perkėlimą (tų mokesčių gali ir nebūti);
 - (d) informaciją, kurią vartotojas bus prašomas pateikti;
 - (e) 21 straipsnyje nurodytą alternatyvaus ginčų sprendimo procedūrų sistemą.
2. Informacija visuomet nemokamai teikiama patvariąja laikmena visuose vartotojams prieinamuose mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigos filialuose ir elektronine forma jų svetainėse.

IV SKYRIUS

GALIMYBĖ NAUDOTIS MOKĖJIMO SĄSKAITOMIS

14 straipsnis

Nediskriminavimas

Valstybės narės užtikrina, kad legaliai Sąjungoje gyvenantys vartotojai nebūtų diskriminuojami dėl pilietybės arba gyvenamosios vietos, kai prašo Sąjungoje atidaryti mokėjimo sąskaitą arba ją naudoti.

15 straipsnis

Teisė naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita

1. Valstybės narės užtikrina, kad bent vienas mokėjimo paslaugų teikėjas jų teritorijoje vartotojams siūlytų būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas. Valstybės narės užtikrina, kad būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas siūlytų ne vien mokėjimo paslaugų teikėjai, teikiantys sąskaitas tik su internetinės bankininkystės priemonėmis.
2. Valstybės narės užtikrina, kad legaliai Sąjungoje gyvenantys vartotojai turėtų teisę atidaryti ir naudoti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą mokėjimo paslaugų teikėjo ar teikėjų, nurodytų pagal 1 dalį, įstaigose. Tokia teisė taikoma nepaisant vartotojo gyvenamosios vietos. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojui nebūtų per daug sunku ar sudėtinga pasinaudoti šia teise. Prieš atidarydami būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą, mokėjimo paslaugų teikėjai patikrina, ar jų teritorijoje vartotojas turi mokėjimo sąskaitą, ar jos neturi.
3. Mokėjimo paslaugų teikėjai negali atsisakyti patenkinti prašymą atidaryti būtiniausias savybes turinčią sąskaitą, išskyrus šiuos atvejus:
 - (a) kai vartotojas jau turi mokėjimo sąskaitą mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje jų teritorijoje, o ta sąskaita jam sudaro sąlygas naudotis 17 straipsnio 1 dalyje išvardytomis mokėjimo paslaugomis;
 - (b) kai nevykdomos Direktyvos 2005/60/EB II skyriuje nustatytos sąlygos.
4. Valstybės narės užtikrina, kad 3 dalyje nurodytais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas raštu ir nemokamai informuotų vartotoją apie atsisakymą patenkinti prašymą, nebent toks pranešimas prieštarautų nacionalinio saugumo ar viešosios tvarkos tikslams.
5. Valstybės narės užtikrina, kad 3 dalies b punkte nurodytais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas imtųsi tinkamų priemonių pagal Direktyvos 2005/60/EB III skyrių.
6. Valstybės narės užtikrina, kad, norint turėti galimybę naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, neturėtų būti privaloma pirkti papildomų paslaugų.

16 straipsnis

Būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos ypatybės

1. Valstybės narės užtikrina, kad teikiant būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą būtų teikiamos šios mokėjimo paslaugos:
 - (a) paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos atlikti visas operacijas, reikalingas atidaryti, tvarkyti ir uždaryti mokėjimo sąskaitą;
 - (b) paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos į mokėjimo sąskaitą įmokėti pinigus;
 - (c) paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos iš mokėjimo sąskaitos išimti grynuosius pinigus Sąjungoje;
 - (d) toliau nurodytų mokėjimo operacijų vykdymas Sąjungoje:
 - (1) tiesioginio debeto;
 - (2) mokėjimo operacijų naudojant mokėjimo kortelę, įskaitant mokėjimus internetu;
 - (3) kredito pervedimų.
2. Valstybės narės visų 1 dalyje nurodytų paslaugų atžvilgiu nustato mažiausią operacijų, kurios vartotojui bus teikiamos už 17 straipsnyje nurodytą mokestį (jo gali ir nebūti), skaičių. Mažiausias operacijų skaičius yra teisingas ir atitinka bendrą komercinę praktiką atitinkamoje valstybėje narėje.
3. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojas galėtų valdyti ir inicijuoti mokėjimo operacijas iš savo būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos naudodamasis mokėjimo paslaugų teikėjo internetinės bankininkystės priemonėmis, jei jos yra.
4. Valstybės narės užtikrina, kad kartu su būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita vartotojui nebūtų siūloma galimybė pereikvoti sąskaitos lėšas.

17 straipsnis

Susiję mokesčiai

1. Valstybės narės užtikrina, kad 16 straipsnyje nurodytas paslaugas mokėjimo paslaugų teikėjai siūlytų nemokamai arba už teisingą mokestį.
2. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojui taikomi mokesčiai už bendrojoje sutartyje vartotojui nustatytų įsipareigojimų nesilaikymą būtų teisingi.
3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nustatytų, kas yra teisingas mokestis, pagal vieną ar kelis iš šių kriterijų:
 - (a) nacionalinis pajamų lygis;
 - (b) vidutiniai mokesčiai, susiję su mokėjimo sąskaitomis toje valstybėje narėje;
 - (c) bendros sąnaudos, susijusios su būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos teikimu;
 - (d) nacionalinės vartotojų kainos.
4. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI parengia gaires, kurios padėtų kompetentingoms institucijoms.

18 straipsnis

Bendrosios sutartys ir jų nutraukimas

1. Bendrosioms sutartims, pagal kurias suteikiama galimybė naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, yra taikomos Direktyvos 2007/64/EB nuostatos, nebent 2 ir 3 dalyse nurodyta kitaip.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali vienašališkai nutraukti bendrąją sutartį, kai vykdoma bent viena iš šių sąlygų:
 - (a) vartotojas sąmoningai naudojo sąskaitą nusikalstamai veiklai;
 - (b) sąskaitoje jokių operacijų nevykdoma daugiau kaip 12 iš eilės einančių mėnesių;
 - (c) vartotojas tyčia pateikė neteisingą informaciją, kad atsidarytų būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą, nes pateikęs teisingą informaciją nebūtų galėjęs pasinaudoti tokia teise;
 - (d) vartotojas legaliai nebegyvena Sąjungoje arba vėliau atsidarė antrą mokėjimo sąskaitą valstybėje narėje, kurioje jau turi būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą.
3. Valstybės narės užtikrina, kad, ketindamas nutraukti būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas raštu ir nemokamai vartotojui praneštų sutarties nutraukimo priežastis ir pagrindimą bent prieš 2 mėnesius iki sutarties nutraukimo įsigaliojimo.

19 straipsnis

Bendroji informacija apie būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų imtasi priemonių visuomenei plačiau informuoti apie galimybę turėti būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, jų kainodaros sąlygas, tvarką, kurios reikia laikytis norint pasinaudoti teise naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, ir alternatyvaus ginčų sprendimo būdus.
2. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojams teiktų informaciją apie specifines siūlomų būtiniausias savybes turinčių mokėjimo sąskaitų savybes, su jomis susijusius mokesčius ir jų naudojimo sąlygas. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad vartotojas būtų informuojamas, kad norint naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita nebūtina pirkti papildomų paslaugų.

V SKYRIUS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS IR ALTERNATYVUS GINČŲ SPRENDIMAS

20 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurios užtikrintų ir stebėtų veiksmingą šios direktyvos laikymąsi. Tos kompetentingos institucijos imasi visų priemonių, būtinų direktyvos laikymuisi užtikrinti. Jos yra nepriklausomos nuo mokėjimo paslaugų teikėjų. Jos yra kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Reglamento 1093/2010 4 straipsnio 2 dalyje.

2. 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos turi visus savo pareigoms atlikti būtinus įgaliojimus. Jeigu veiksmingą šios direktyvos laikymąsi užtikrinti ir stebėti yra įgaliota daugiau negu viena kompetentinga institucija, tai valstybės narės užtikrina tų institucijų glaudų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai vykdyti savo atitinkamas pareigas.
3. Valstybės narės praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas paskirtas kompetentingas institucijas per metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo. Jos informuoja Komisiją apie pareigų paskirstymą toms institucijoms. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tų institucijų paskyrimu ir atitinkama kompetencija susijusius pasikeitimus.

21 straipsnis

Alternatyvus ginčų sprendimas

Valstybės narės užtikrina, kad vartotojai turėtų galimybę pasinaudoti veiksmingomis ir rezultatyviomis teisių gynimo ne teismo tvarka procedūromis ginčams dėl teisių ir pareigų, nustatytų pagal šią direktyvą, spręsti.

VI SKYRIUS SANKCIJOS

22 straipsnis

Administracinės priemonės ir sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl administracinių priemonių ir sankcijų, taikomų už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Tokios administracinės priemonės ir sankcijos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasios.

VII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

23 straipsnis

Deleguotieji aktai

Komisijai pagal 24 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl 3 straipsnio 4 dalies.

24 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 23 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus suteikiami neribotam laikotarpiui nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 23 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti deleguotieji įgaliojimai. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 23 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per 2 mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas 2 mėnesiais.

25 straipsnis

Įgyvendinimo aktai

1. Priimti įgyvendinimo aktus pagal 4 ir 5 straipsnius Komisijai padeda Europos bankininkystės komitetas, įsteigtas Komisijos sprendimu 2004/10/EB. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

26 straipsnis

Vertinimas

Pirmą kartą per trejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo, o vėliau kas 2 metus valstybės narės Komisijai teikia informaciją šiais klausimais:

- (a) ar mokėjimo paslaugų teikėjai laikosi 3–6 straipsnių nuostatų;
- (b) pagal 7 straipsnį sukurtų akredituotų lyginamųjų svetainių skaičius;
- (c) perkeltų mokėjimo sąskaitų skaičius, vidutinis sąskaitos perkėlimo mokestis, atsisakymo perkelti sąskaitą atvejų skaičius;
- (d) atidarytų būtiniausias savybes turinčių mokėjimo sąskaitų skaičius, atsisakymo atidaryti tokią sąskaitą atvejų skaičius bei jo priežastys ir susiję mokesčiai.

27 straipsnis

Nuostata dėl peržiūros

1. Ne vėliau kaip per penkerius metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą, prireikus – kartu su pasiūlymu.
2. Atliekant peržiūrą įvertinama (taip pat remiantis informacija, gauta iš valstybių narių pagal 26 straipsnį), ar reikia atsižvelgiant į mokėjimo priemonių ir technologijų raidą iš dalies pakeisti ir atnaujinti paslaugų, teikiamų su būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, sąrašą.
3. Atliekant peržiūrą taip pat įvertinama, ar reikia 10 straipsnio 9 dalyje nustatytus ilgesnius terminus palikti galioti ilgesnį laiką ir ar reikia papildomų priemonių dėl lyginamųjų svetainių ir produktų ar paslaugų paketų pasiūlymų, šalia priemonių, kurių imtasi pagal 7 ir 8 straipsnius.

28 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [per metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.
2. Tas nuostatas jos taiko praėjus metams nuo šios direktyvos įsigaliojimo.
3. Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

29 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

30 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas